σοκοπάναν. *Νεραντζούλαν*, *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου* καὶ *Μικρὰν Βιβλιοθήκαν*.—ὁ *Θετταλομάγνης* μὲ τὸ *Φῶς τῆς Νυκτός*, *Μυρσίνην*, *Μῆς Δόγκαν*, *Χαϊδεμένην Βασιλοπούλαν* καὶ *Ἀεροναυτοπούλαν*· — τὸ *Σπασμένο Φανάρι* μὲ τὸ *Φῶς τῆς Νυκτός*, *Ἀγνὸ Περιστεράκι*, *Ρέαν Σιλβίαν* καὶ *Ἴον*.

Ἡ **Διάπλασις ἀσπάζεται** τοὺς φίλους της: *Ράδιον* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τοῦ νέου μας φίλου·) *Θωρακοφόρον* (ἔστειλα· ἡ πρότασίς σου εἰς τὸ προσεχές·) *Φρᾶ-Διάβολον* (κοτενδουσιασμένον μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μ. Μυστικῶν· ἔχει λόβῃ ὡς τώρα πέντε, καὶ τὰ φυλάγει σὰν τὰ μάτια του· οὔτε το ἐπίστευε ποτὲ ὅτι «γινόμενος συνδρομητής μου θὰ εἶχε τόσας στιγμὰς εὐτυχίας·») *Ἄγγελον τοῦ Λυκαυγοῦς* (ὁ νέος *Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων περιλαμβάνει τὰ φύλλα 38 ἕως 52*·) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* ([ΕΕ] ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὸ λάθος ὁ ἀδελφός σου, διὰ νὰ μοῦ γράψῃς αὐτὴν τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· διὰ τοῦτο. . . τὸν συγχωρῶ προθύμως· ἡ ἀπάντησίς σου συμπεριλήφθη ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μοῦ γράφῃς ἑνίοτε·) *Δάσος Φοινίκων* (τὸ ζήτημα τοῦ *Κίτρινου Ντόμινου* μένει ἐκκρερές, δηλαδὴ ὑπὸ σκέψιν· ἐλπίζω ὅτι εἰς τὴν ἐπισροφήν, θὰ ἐλθῃς εἰς τὸς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μου·) *Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον* ([Ε] ἀπὸ τώρα ὄχι· φύλαξέ τας νὰ τας στείλῃς ὅταν θὰ προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμὸς σοῦ ἔστειλα τὸν Ἕνον τόμον·) *Ἀγνὴν Ψυχὴν* (ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς σου δὲν ὑπῆρχε τὸ ἀντίτιμον τοῦ ζητουμένου τόμου· βεβαίως καὶ εἰς τὰς 30 ἐρωτήσεις πρέπει νὰ ἀπαντᾷ κανείς, ἀλλ' εἰμπορεῖ ἂν θέλῃ νὰ γράφῃ τὸς ἰδίας ἀπαιτήσεις εἰς ὅλα του τὰ τετράδια·) *Σερενάταν τοῦ Σοῦμπερ* (ἔστειλα· νὰ ποῦ θὰ γίνῃ ἡ ἐπιθυμία σου· θὰ διπλασιασθῇ ἡ συνδρομὴ καὶ τὸ φύλλον θὰ εἶνε πάντοτε διπλοῦν· τότε εἰς τὴν ἐβδομάδα θὰ ἔχῃς σύντροφον. . . ἐκπενέστερον·) *Φίλημα Σκιᾶς* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· ἡ ἐλπίς σου ὅτι δὲν θὰ δυσηρεστούμην ἦτο πολὺ βάσιμος, καὶ εἴθε τοιαῦται νὰ εἶνε ὅλαι σου αἱ ἐλπίδες·) *Πύργον τῆς Πέτρας* (εἶδες ὅτι ὁ Διαγ. Ξεσπαθώματος παρετάθη· ὥστε ποῖος θὰ ἔχῃ τὰ περισσότερα, κ' ἐγὼ εἰς τὸ τέλος θὰ τὸ μάθω·) *Μικρὰν Ἀνθολόγιον*, *Ἑσπερίαν Αὔραν* (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πρέπει νὰ συμμορφωθῇς πρὸς τὴν δευτέραν ὑπόμνησιν ἡ ὁποία σοῦ ἔστάλη·) *Ποσειδῶνα τῆς Μήλου* (βεβαίως δύνασαι· ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου δὲν ἐμποδίζει·) *Πιθηκάνθρωπον*, *Αἴγλην ἐν Ζάρῳ* ([ΕΕ] ἐλπίζω ὅτι τὸ φύλλον ἔφθασε καὶ τὰ μικρὰ ἡσύχασαν· νὰ σοῦ ζήσῃ τὸ ἀδελφάκι·) *Περιοδικὴν Τρέλλαν* (ἔστειλα·) *Ψαροπούλαν* (διαβιβίζω εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀτυχοῦς Γεωργίου Ἀθανασιάδου τὰ συλλυπητήριά σου· τῆς ἄλλης δὲν ὑπάρχει πλέον οἰκογένεια· ὅλοι ἐπνίγησαν μαζί!) *Ἀρχιζιζάνιον* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· εἶχα ἀποφασίσῃ τὴν ἐμπρακτον ψηφοφορίαν, καὶ ἡ προτροπή σου μ' ἐστήριξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν·) *Φῶς τῆς Νυκτὸς* (βεβαίως· καὶ ἡ μικροτέρα λέξις εἰς τὸς Μ. Ἀγγελίας λογαριάζεται· τί δυστύχημα ὁ θάνατος τόσον καλοῦ φίλου!) *Περσέα* ([Ε] ἔστειλα·) *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* (χαίρω πολὺ ποῦ ἔγινες καλὰ· καὶ περιμένω νὰ μοῦ γράψῃς γρήγορα· καὶ θὰ ἔχῃς πολλὰ νὰ μοῦ γράψῃς· τώρα ποῦ πρόκειται νὰ διοδάσῃς τόσα φύλλα·) *Θρωρὸν τοῦ Παραδείσου* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· μὲ ἐχαροποίησε πολὺ ἡ εἴδησις τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδωσες·) *Κρόταλον* (ἔχε θάρρος· ὅλα θὰ περάσουν· σὲ παρακαλῶ νὰ με κρατῇς ἐνήμερον τῆς ὑποθέσεως·) *Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα* (Μ. Α.Κ. εἰς τὸ 35ον φύλλον ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμόν σου·) *Θετταλομάγνην*, *Σπασμένο Φανάρι*, *Ἄγγελον τῆς Νίκης*, ἔχει καλῶς·) *Αὔραν τοῦ Ζαππείου* (βέβαια μὲ τὸν καιρὸν θὰ μάθῃς· Παιδ. Πνεύματα ἠμπορεῖς νὰ στείλῃς, ἀλλὰ πρωτότυπα ὄχι τίποτε ἀντιγραφάς·) *Κολυμβητὴν τοῦ Καρτεσίου* (νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν πρότασιν, γράφων τὴν ὁμάδα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παιδίου τὸ ὁποῖον θέλεις νὰ συστήσῃς·) *Ν. Χ. Καπετανίδην* (τὰ ἔστειλα·) *Νῆσον τῶν Σειρήνων*, *Νοητὴν Ρομφαίαν* ([Ε] ἡ ἐπιστολή σου τῆς 9 Αὐγούστου μοῦ ἦλθε σήμερον ἐξ Ἀλεξανδρείας· ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτρια·) *Τρελλὸ Ναυτάκι* (τὸ ὁποῖον ἐζηλευσε τὴν κυρίαν Σεϋμουρ· ἤθελε, λέγει, νὰ εἶχε καὶ αὐτὸ περιουσίαν, διὰ νὰ κάμνῃ τόσον ὡραίος καὶ σκοπίμους εὐεργεσίας;) *Ἀσπίδα τῆς Ἀθηνᾶς* ([ΕΕ] διὰ τὰς ὡραίας καὶ πατρικὰς ἐπιστολάς·) *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας* (ἀς ἐλπίσω ὅτι τὸ χειμῶνα θὰ γίνῃς δραστηριωτέρα· ἀπτάζομαι τὴν *Ἀργυρᾶν Συρίκταν*·) *Μαῦρον Ἀετὸν* (βεβαίως ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ψευδωνύμου δὲν ἔχει ἐδῶ σημασίαν·) *Γαλῆν τῆς Ἀγκύρας* (καὶ, ὅταν κάθεται κανεὶς εἰς τὴν ὁδὸν Παιανεπισταμίου, καὶ εἰς ὑψηλὸν μάλιστα πάτωμα, ἔχει μίαν ἀπὸ τὰς ὡρκιοτέρας ἀπόψεις τῆς πόλεως·) *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας* ([Ε] δὲν ἠμπορεῖ ἀκόμη, ἅμα θὰ εὕρω θὰ σοῦ στείλω·) *Κυρίαν Σκαραλάστραν* ([Ε] ὄχι ἐντελῶς, διότι τὸ ὁρμισμα λέγεται καὶ *μάρκα*, θηλυκῶς· ὀρθὰ λύεται· θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι μὲ τὸς δημοσιευομένας· ἀλλὰ ὄχι πάλιν καὶ μὲ τόσην σχολαστικὴν ἀκρίβειαν! ἂν εὕρῃ κανεὶς π: χ: τὴν κυρίαν λέξιν τῆς Ἀκροστιχίδος, δὲν πειράζει ἂν βάλῃ ἔπειτα Πειρκιεύς ἀντὶ Πάτρα· πόσεις εἶνε καὶ αἱ δύο ἀπὸ Π. — ὅταν ὅμως διὰ τῶν ἀρχικῶν πρόκειται νὰ σχηματισθῇ ἡ θεὰ *Ἀθηνᾶ*, καὶ ὁ λύτης βάλῃ *Ἑστία*, ἡ λύσις του θὰ θεωρηθῇ λανθασμένη, ἔστω καὶ ἂν σχηματίσῃ τὴν Ἀκροστιχίδα τὸν ὀρθῶς, συμφώνως μὲ τὰ ζητούμενα·) *Λατάνιαν* (ἔστειλα δὲν πειράζει· ὅσῳ ἐνωρίτερα, τόσῳ καλλίτερα·) *Αὔραν τῆς Ἀνοίξεως* (δὲν πειράζει χαίρω ποῦ ἔγινες καλά·) *Βαρυαλγοῦσαν Ὀρφανὴν* (ἔλαβον, ὡς καὶ τὰ προηγούμενα·) *Φαίνωνα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλοβα μετὰ τὴν *4 Σεπτεμβρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19 Ὀκτωβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λέξεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰχναρείῳ μας εἰς φακίλλους, ὧν ἑκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

416 Λεξίγριφος.

Ἐπῆρα κ' ἐγὼ κάτι
Ποῦ κάθε νέο λέγει·
Τὸ διαρῶ εἰς τρία,
Πέρνω τῶνα κομμάτι, —
Μοῦ μένουν δυὸ στοιχεῖα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀθῴας Καῳδίας

417. Τονόγριφος.

Θύμνος εἰμαι ἐκ τῶν ὡραίων
Ὅπου ἔχω ἂν μάφῃς·
Δανεῖ, δ' ἐκ τῶν ἀρχαίων
Ἂν τὸν τόνον μου κινήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ Ἀετέρος

418. Ἀναγραμματισμός.

Ἀνακατεύεις τὸ σακκοῦλι σου;
Ἀρά γε μέσα τί ζητεῖς;
Ἂν εὕρῃς ὅμως σπλάγνον σου,
Αὐτά μου, εἶσαι νικητής.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀεδώνης

419. Ἀστήρ.

		★		★		
	★		★		★	
		★	★	★		
★	★	Ε	★	★	★	
		★	★	★		
	★		★		★	
★						★

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ γνωσκεται: ὁριζοντίως: νῆσος τῆς Εὐρώπης, καθέτως ποταμὸς τῆς Εὐρώπης, διαγωνίως δὲ ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ σύμπτωμα νόσου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐμμαίου

420. Αἴνιγμα

Ρωμαῖος στρατηγὸς τίρσενικόν μου
Καὶ ζῷον φορτηγὸν τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος τοῦ Παραδείσου

421. Πυραμίς.

+ Οἱ σταυροὶ θεὸς ρωμαϊκός.
★ + ★ = Θεὸς ἑλληνικός.
★ ★ + ★ ★ = Κριτὴς τοῦ Ἅδου.
★ ★ ★ + ★ ★ ★ = Κένταυρος.
★ ★ ★ + ★ ★ ★ ★ = Ἀρχαῖος βασιλεύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαθητοῦ Δραγατσείου

422. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Κυβολέξου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κατωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ σειρὰν Κυβόλεξον:

Πέρας, ἀμνός, τροφή, μνήμη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνιατικοῦ Ἡλιου

423. Ἀποσδόκητον.

Διατί ὁ Διογένης δὲν ἔβγαζε ποτὲ τὰ ὑποδήματά του;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυροβόλου Χαραυγῆς

424-425. Μεταμορφώσεις.

1.- Ἡ *Γέλα* διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Ζάμα*.
2.- Ἡ *Ζάμα* δι' 11 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Κρότων*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φωστῆρος τῆς Ἠπείρου

426. Τετραπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ταχυνὰ σχηματίζουν Κράτος ἀσιατικόν, τὰ δεύτερα ἡφαίστειον, τὰ τρίτα κάτι γλυκύ, καὶ τὰ τέταρτα ἑλληνικὴν πολίχνην.

1, Ἀρχαία Βασίλισσα διάσημος. 2, Παρακαλεῖ, ζητεῖ χάριν. 3, Ἐπίθετον. 4, Ποταμὸς τῆς Ἀσίας.

Ἐσταλη ὑπο του Βρύχωνος

4.7. Ἐλλιποσύμφωνον.

ὀει - ο - αοεο

Βαταλη ὑπο του Τζῶν Μπούλλ

428. Ἰνδικὸς Γρῖφος.

Ζ^{5} (οὐσιαστικὸν) — α^{4} (προστακτικὴ) — μ^{5} (συγκριτικὸν) — ★ — κ^{5} (οὐσιαστικὸν) — α^{6} (ἐπίθετον.)

Ἐσταλη υπ. Θεωδόρου 1 Κουρούση

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων του φύλλου 31

321. Ἰουστῖνος (εἰ, οὖς, Τῆνος.) — 322. Ἰούνιος (Ι, οὐ. νῖ, ὃς.) — 323. Κισσὸς-κίσσα.— 324. Τὸ κάτω μέρος τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος περιλαμβάνει τὸν Τάσον πελώριον κ' ἐξηπλωμένον ἀνάσκελα. Διὰ νὰ φανῇ ὄρθιος, ὅπως φαίνεται ἀπέναντι, ἡ δεξιὰ πλευρὰ τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος πρέπει νὰ γίνῃ βάσις. Προσθέτομεν ὅτι ἡ σκοῦπα, ἡ ὁποία φαίνεται ἐκεῖ εἰς τὴν ἄκρην, σχηματίζει . . . τὰ μαλλιά του.

325. Τ ΠΑΣ ΠΕΝΙΑ ΤΑΝΑΓΡΑ ΣΙΓΜΑ ΑΡΑ Α

326. Ἵστρος — Τρὼς = ὺς + (Πνα- θήνατα - Ἀθηναῖκ = (Πὰν + (Δανία — Δὴν =) ἴα = ΙΣΠΑΝΙΑ.—

327. Τῇ ἀντάλλαγῇ διὰ τοῦ Α σχηματίζονται αἱ λέξεις: *κατά*, *ἄχρι*, *τρία*, *Αἴας*, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν Κυβόλεξον.— 328. Ἡ λέξις οὐσιαστικόν, ἡτις εἶνε ἐπίθετον.— 329. ΑΜΑΣΙΣ (Ἀφρική, Ὅμηρος, Ἀνάνίας, Χρεστικία, Βαλτιμόρη, ἐλέφας.)—330. Τοῖς νόμοις πεθνοῦν.— 331. *Ἡ Σύρος εἶνε νῆσος τῶν Κυκλάδων* (Εἰς η ρῶσοῦν· ἐν εἰς- ὁστῶν νεῖ κλάδων.)

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλόνουν ἐγκαίρως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, συναποστέλλοντες καὶ λεπτὰ **50**, διὰ τὴν τύπωσιν τῆς νέας ταινίας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, 1904

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11ον Ἐν Ἀθήναις, 18 Σεπτεμβρίου 1904 Ἔτος 26ον — Ἀριθ. 40

Η ΕΞΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

ΠΑΒΓΩΜΕΝΗ!

Ὅταν ὁ ἀμαξᾶς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν κουζίναν διὰ νὰ ξεζεύξῃ τὸ ἄλογον καὶ νὰ βάλῃ τὸ ἀμαξάκι εἰς τὸ ἀμαξοστάσιον, ἦτο πολὺ ἀργά. Μακρὰν εἰς τὸν δρόμον ἠκούετο ἡ τροχηλασία του καὶ τὰ γέλια τῆς Φρόσως καὶ τοῦ Πέτρου. Ἔτρεξεν ὁ ἀμαξᾶς νὰ τους προφθάσῃ, ἀλλ' ὅταν εἶδεν ὅτι δὲν θὰ το κατώρθονεν, ἐπέστρεψε πολὺ ἀνήσυχος, καὶ με εἰδοποίησε διὰ τὰ γενόμενα.

Τί ἠμποροῦσα νὰ κάμω κ' ἐγώ;

— Ἔ! θὰ κάμουν κανένα γύρον, καὶ θὰ ἐπιστρέψουν μόνοι των, ἅμα βαρεθοῦν! — ἐσκέφθην.

Ἡ αἰσιοδοξία μου ὅμως ἦτο πεπρωμένον νὰ διαψευσθῇ . . .

Εἶχε περάσῃ ἀρκετὴ ὥρα, καὶ τὰ δύο τρελλόπαιδα δὲν ἐφαίνοντο. Ἐπλησίαζε τὸ μεσημέρι, καὶ ἐγὼ ἐκτύπησα τὸ κουδοῦνι, σκοπεύουσα νὰ στείλω κανένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μας, τὸν ἀμαξᾶν ἢ τὸν κηπουρόν, διὰ νὰ τα εὕρουν. Ἀλλὰ ἡ ὑπηρέτρια, ποῦ ἔτρεξεν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου, ἔσπευσε νὰ εἰπῇ πρὶν ἐγὼ τῆς ἀποτείνω τὸν λόγον:

— Κυρία Δέσποινα, κυρία Δέσποινα! εἶδα τὸν κ. Ἀντωνίου νἄρχεται βιαστικὸς ἀπὸ τὸν κῆπο . . .

Τὶ νὰ ἤθελεν ἄραγε ὁ καλός μας γείτονας; . . . Ἡ μητέρα ἔλειπε. Καθῆκόν μου ἦτο νὰ τον ὑποδεχθῶ ἐγώ, καὶ κατέβην ἀμέσως εἰς τὴν βεράνδαν.

Ἦτο κατασκονισμένος, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του διεκρίνετο ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀνησυχία. Εἰς τὸ σακκάκι του ἐφαίνοντο κάτι στίγματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπῆρα γιὰ λάσπες, ἀλλὰ δὲν ἤργησα νὰ ἰδῶ ὅτι ἦσαν κόκκινα. . . αἷμα!

— Τί ἐπάθατε, κύριε Ἀντωνίου; τί εἶνε αὐτά; τὸν ἠρώτησα.

— Ἐγώ; . . . τίποτε δὲν ἔχω, μοῦ ἀπήντησε. Μὴν ἀνησυχῆς γιὰ μένα... Μά, ποῦ εἶνε ἡ μητέρα σας;

— Λείπει. . . ἔφυγε τὸ πρωΐ μὲ τὸν Μάριον . . . Πηγαίνουν στὸν Πειραιᾶ.

— Ἄ! γι' αὐτὸ λοιπὸν κάμνουν ὅ,τι τοὺς κατέβῃ τὰ ἀνόητα παιδιά, καὶ ἐπῆγαν νὰ σκοτωθοῦν! — ἐφώναξεν ὁ κ. Ἀντωνίου.

— Ἄχ! τί λέτε; . . . ὁ Πέτρος! ἡ Φρόσω! . . . ποῦ εἶνε; τί ἔγιναν; — ἄρχισα νὰ φωνάζω κ' ἐγὼ σὰν τρελλή.

— Ἡσύχασε, Δέσποινα. . . μὴν τρομάζῃς! — μοῦ εἶπεν ὁ κ. Ἀντωνίου. Ὁ Πέτρος δὲν ἔπαθε τίποτε . . . Ἡ Φρόσω μονάχα ἐκτύπησε λιγάκι στὸ κεφάλι, καὶ αἱμάτωσε . . . Ἐζαλίσθη ὅμως καὶ ἔμεινε ἀναίσθητη καταγῆς. Εὐτυχῶς ἐπερνοῦσα ἐγώ, καὶ τους ηὗρα. . . . Εἶνε τώρα καὶ οἱ δύο στὸ σπίτι μου. Ἡ Φρόσω εἶνε καλλίτερα· τὴν περιποιεῖται ἡ γυναῖκά μου.

— Πᾶμε, κύριε Ἀντωνίου! πᾶμε ἀμέσως στὸ σπίτι σας! ἐφώναξα ἐγώ, καὶ τον ἔπιασα ἀπὸ τὰ χέρια . . . Ἄχ! δὲν ξέρετε τί ὑπόφερω! Φοβοῦμαι . . . ὦ! πῶς φοβοῦμαι μήπως εἶνε ἄσχημα ἡ Φρόσω!

— Καλέ, μὴν κάνῃς ἔτσι! Δὲν ἔχει ἀπολύτως κανένα φόβο . . .

— Μά, αὐτὰ τὰ αἵματα;

— Αὐτὰ τὰ αἵματα εἶνε, ποὺ τὴν ἐφήκωσα στὴν ἀγκαλιά μου νὰ τὴν πάγω στὸ σπίτι μου, καὶ ἀκούμπησε τὸ ματωμένο κεφάλι της στὸ στῆθός μου... Ἀλλὰ τώρα δὲν ἔχει τίποτε . . . Μόνον ποῦ κλαίει, καὶ λέγει ὅτι θὰ πεθάνῃ, διότι, λέγει, δὲν τὴν ἀγαπᾷ κανένας εἰλικρινῶς . . . Εἶνε ἀλήθεια αὐτό, Δέσποινα;

— Ὄχι, ὄχι! δὲν εἶν' ἀλήθεια... Τὴν ἀγαποῦμε, τὴν ἀγαποῦμε! Πᾶμε, σᾶς παρακαλῶ κύριε Ἀντωνίου στὸ σπίτι σας νὰ τὴν ἰδῶ... νὰ τὴν φέρωμε ἐδῶ!

Καὶ τον ἔπιασα ἀπὸ τὸ χέρι, διὰ νὰ πᾶμε γρηγορώτερα.

Καθ' ὁδὸν ὁ κ. Ἀντωνίου, μοῦ διηγήθη πῶς συνέβη τὸ δυστύχημα, — τί του εἶπεν ὁ Πέτρος μας καὶ τί ἀντελήφθη ὁ ἴδιος. Φαίνεται ὅτι, καθὼς ἐπλησίαζαν εἰς τὸ κτῆμα τοῦ γείτονός μας, ὁ ἀριστερὸς τροχὸς τοῦ ἀμαξιοῦ ἐκτύπησε εἰς μίαν ἐξέχουσαν πέτραν τοῦ δρόμου. Τὸ ἀμάξι ἐτινάχθη ὀλίγον, ἀλλ' ἀπὸ τὸ τιναγ-

«Ἄς το ἀκούσωμεν! εἶπα ἐγώ.» (Σελ. 314, στήλ. 6'.)

μα ἐτρέμαξε τὸ ἄλογο καὶ ἐσηκώθη ὀρθὸ στὰ πίσω πόδια του. Ἀλλὰ μὲ αὐτὴν τὴν κίνησιν ἔγειρε τὸ ἁμάξι καὶ ἔπεσε μὲ τὴν δεξιὰν πλευράν, παρασύραν καὶ τὸ ἄλογο. Ἡ Φρόσω καὶ ὁ Πέτρος ἐκυλίσθησαν εἰς τὰ χώματα εὐτυχῶς ἀρκετὰ μακράν, ὥστε δὲ ἐπλακώθησαν ἀπὸ τὸ ἁμαξι. Ἡ Φρόσω μόνον ἐκτύπησε τὸ κεφάλι της εἰς μίαν πέτραν. . .

— Ἀλλὰ κανένας κίνδυνος δὲν ὑπάρχει, ἐπρόσθεσεν ὁ κ. Ἀντωνίου. Δὲν εἶνε ἀνάγκη κἂν νὰ φωνάξετε τὸν γιατρό. Ἐγὼ τῆς ἔπλυνα τὸ μέρος ποῦ ἐκτύπησε κ' αἱμάτωσε, μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ μὲ φαινικὸν ὀξύ, καὶ τώρα δὲν πονεῖ καθόλου. Τὰ κλάμματά της προέρχονται μᾶλλον ἀπὸ τὰ νεῦρά της ποῦ ἐκλονίσθησαν, παρὰ ἀπὸ τὴν πληγήν. . .

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κτῆμα ποῦ κ. Ἀντωνίου. Πῶς νὰ σας περιγράψω τὴν ... χαρὰν τῆς Φρόσως, ὅταν μὲ εἶδε τόσον ταραγμένην καὶ συγχισμένην! Μάλιστα, τὴν χαράν της! Φαίνεται ὅτι ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀνησυχία μου ἐφαίνοντο τόσον καθαρὰ εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὅταν ἐπλησίασα, ὥστε ἡ ἐξαδέλφη μου ἐτινάχθη ἀμέσως ἀπὸ τὸν καναπέν, ὅπου την εἶχαν ἐξαπλώσει διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ μ' ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά της, καὶ μ' ἐφιλοῦσε, κ' ἐγελοῦσε, ἐνῷ ἀπὸ τὰ ὡραῖά της μάτια ἔτρεχαν δάκρυα. . .

— Ἄχ! μ' ἀγαπᾷς, ἀλήθεια; . . . μ' ἀγαπᾷς! — ἐφώναζε καὶ μ' ἔσφιγγε μὲ μιὰ δύναμι!

— Καλέ, τί τρελλὴ που εἶσαι! τῆς ἔλεγα ἐγώ. Δὲν κυττάζεις που λίγο ἔλειψες νὰ σκοτωθῇς . . .

— Καὶ νὰ σκοτώσω καὶ τὸν Πέτρο! —ἐπρόσθεσε ἐκείνη, καὶ ἔλαβεν ἀμέσως σοβαρὰν ἔκφρασιν τὸ εὐμετάβολον πρόσωπόν της.

Παρενέβη τότε ὁ κ. Ἀντωνίου:

— Ἀφῆστέ τα τώρα! . . . Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε! Ἂς λείπουν αἱ συγκινήσεις, γιὰ νὰ μὴν . . . πάρω κανένα ξύλο!

Ἐγελάσαμεν ὅλοι μας μὲ τὸ γλυκοάγριον φοβέρισμα τοῦ γειτονός μας, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκε τότε διὰ νὰ κυττάξῃ τί ἀπέγινε τὸ ἁμάξι. Ὁ κηπουρός του εἶχε ξεζεύξῃ τὸ ἄλογο, καὶ εἶχε σηκώσῃ τὸ ἁμαξάκι. Καμμία ζημία δὲν εἶχε γίνῃ. Τὸ ἔζευξαν πάλιν, καὶ, ἀφοῦ ἀπεχαιρετήσαμεν τὴν καλὴν καὶ περιποιητικὴν κυρίαν Ἀντωνίου, ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸν πύργον. Ἐμπρὸς ἐκάθησεν ὁ γείτονάς κρατῶν τὰ ἡνία, δίπλα του ἡ Φρόσω, καὶ εἰς τὸ ὀπίσω ἐδώλιον ἐγὼ μὲ τὸν Πέτρον. Εἶχε διαρκῶς χαμηλωμένα τὰ μάτια ὁ Πέτρος, καὶ δὲν ἔβγαζε μιλιά...

Κατὰ συμβουλὴν τοῦ κ. Ἀντωνίου—συμβουλὴν συνοδευομένην ἀπὸ τὰ ψευτοάγρια ἐκεῖνα φοβερίσματα ποῦ ἐσυνεύθιζεν,— ἡ Φρόσω ἔπεσε στὸ κρεββάτι.

— Πρέπει νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ κοιμηθῇ, διὰ νὰ μήν της ἔλθῃ κανένας πυρετός, καὶ τότε φέξε μου κ' ἐγλύστρησα!

— εἶπεν ὁ γείτονάς μας, κ' ἔφυγε βιαστικός, πρὶν προφθάσωμεν νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν . . .

Εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Φρόσως εἶχαν μαζευθῇ ὅλαι αἱ ὑπηρέτριαι καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ κτήματος. Τοὺς ἀπεμάκρυνα ὅλους, καὶ ἐμείναμεν μόναι μὲ τὴν ἐξαδέλφην μου. Ἀπηγόρευσα μάλιστα εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ πλησιάσουν καθόλου.

— Θὰ μείνω μαζί σου, τῆς εἶπα, νὰ σου κάνω συντροφιά, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴν ὁμιλῇς καθόλου. Νὰ προσπαθήσῃς νὰ κοιμηθῇς λιγάκι, καί... τὸ ἀπόγευμα, ἔχομε καιρὸ νὰ τα ποῦμε.

Τὴν ἐφίλησα, καί την ἐσκέπασα μὲ τὸ λινὸ σινδόνι. Ἐπῆρα ἕνα βιβλίο καὶ ἐκάθησα κοντὰ στὸ παράθυρο. Ἡ Φρόσω μὲ ὑπήκουσε, σὰν νὰ ἤμουν τουλάχιστον μητέρα της. Οὔτε ὡμίλησε, οὔτε ἐσάλευσε καθόλου. Τὴν εἶδα ποῦ ἔκλεισε τὰ μάτια της, καὶ φαίνεται ὅτι σιγὰ-σιγὰ τὴν ἐπῆρεν ὁ ὕπνος.

Ἐπέρασεν ὥρα ἀρκετή. Ἐγὼ ἐκρατοῦσα τὸ βιβλίον, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσα νὰ διαβάσω οὔτε δύο γραμμὰς εἰς τὴν σειράν. Ἐσυλλογιζόμουν, ἐσυλλογιζόμουν, καὶ φαίνεται ὅτι τόσον σοβαροὶ ἦσαν οἱ συλλογισμοί μου, ὥστε τὸ μικρό μου μυαλὸ ἐκάμφθη ὑπὸ τὸ βάρος των, ἐσκοτίσθη, καὶ— ἐντρέπομαι νὰ σάς το πῶ — ἀπεκοιμήθην καὶ ἐγώ . . .

Μ' ἐξύπνησαν τὰ γέλια τῆς Φρόσως:

— Δέσποινα, Δέσποινα! Σ' ἔπιασα! χά! χά! χά! κοιμᾶσαι, αἴ; καὶ σύ; . . Ὡραῖα μ' ἐφύλαγες! Ἂν ἤθελα τώρα νὰ κάμω καμμιὰ κατινούρια τρέλλα, οὔτε εἴδησι θὰ ἔπαιρνες!

Καθὼς φαίνεται, τόσον κωμικὴν ἀδημονίαν ἔδειχνε τὸ πρόσωπόν μου, διότι συνελήφθην ἐπ' αὐτοφώρῳ ὡς ὑπναροῦ, ὥστε ἡ Φρόσω δὲν ἠμποροῦσε νὰ σταματήσῃ τὰ γέλια της.

— Ἔλα δῶ, μοῦ εἶπεν ἐπὶ τέλους, ἔλα δῶ! κάθησε κοντά μου νὰ τα 'ποῦμε! Παράγγειλε ὅμως πρῶτα νὰ φέρουν τίποτε νὰ φᾶμε, γιατὶ πεινῶ. . .

Ἐβγῆκα εἰς τὸν διάδρομον νὰ ἰδῶ τὴν ὥραν εἰς τὸ μεγάλο ὡρολόγι τοῦ τοίχου. Ἐπλησίαζαν αἱ τέσσαρες! Πότε ἐπέρασε τὸ μεσημέρι, χωρὶς νὰ το καταλάβω διόλου; . . .

Παρήγγειλα νὰ μας φέρουν γάλα, καὶ ὅταν το ἔφεραν, ἐπῆρα τὸ κάθισμά μου κ' ἐκάθησα δίπλα στὸ προσκέφαλον τῆς Φρόσως. . .

—Ἄκουσέ με, Δέσποινα, ἤρχισε νὰ μου λέγῃ ἐκείνη, ἀφοῦ ἤπιε τὸ γάλα της, ἔχω νὰ σου 'πῶ κάτι πολὺ σπουδαῖον, μὰ παραπολὺ σπουδαῖον . . .

— Ἂς το ἀκούσωμεν! εἶπα ἐγὼ καὶ ἀνεκάθησα εἰς τὴν καρέκλαν μου.

— Τὸ σπουδαῖον εἶνε, ἐξηκολούθησεν ἐκείνη, ὅτι εἶδα πλέον, καθαρὰ καὶ φανερά, ἀπὸ τὴν σημερινὴν συμπεριφοράν σου ὅτι ἐσὺ μ' ἀγαπᾷς εἰλικρινῶς, ὅτι μὲ συμπαθεῖς πραγματικῶς μὲ τὴν καρδιά σου, καὶ ὄχι, ὅπως ἡ θεία Βαρβάρα διὰ τὰ χρήματά μου. . . Ὡς καὶ ὁ Πέτρος, μ' ὅλο τὸ μικρό του μυαλό, ἂν καὶ ἐδέχθη στὴν ἀρχὴ νὰ του δώσω μερικὲς λίρες, διὰ νὰ κάμῃ τὸν ἄρρωστον, μετενόησε ἔπειτα, καὶ ἐπέμεινε νὰ μού τας ἐπιστρέψῃ. . . Ναί, μοῦ τος ἔδωσε πίσω ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἀναποδογυρισθῇ τὸ ἁμάξι, καί μου εἶπε ὅτι, ἂν της πάρω πίσω, θὰ με ἀγαπᾷ πιὸ πολύ. . . Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι εἶσθε ὅλοι σας καλὰ παιδιά, μὲ ἀνατροφὴν ὅπως πρέπει καὶ μὲ εὐγενῆ αἰσθήματα,— ὅπως λένε τὰ βιβλία, καὶ ὅπως μου ἔλεγε ἡ δασκάλισσά μου. . . Ἐγὼ ἕως τώρα δὲν εἶχα σχετισθῇ παρὰ μὲ χωριατόπουλα, καὶ δὲν ἤξευρα πῶς νὰ σας φερθῶ διὰ ν' ἀποκτήσω τὴν ἀγάπην σας . . . Τώρα ὅμως, τώρα ἔμαθα πῶς νὰ σας ἀγαπῶ.

— Μά, — τὴν διέκοψα, — εἶνε περιττὸν νὰ κοπιάζῃς καὶ νὰ μου λὲς αὐτὰ τὰ πράγματα, Φρόσω, ἀφοῦ γνωρίζεις πολὺ καλὰ ὅτι ἐγώ σε ἀγαπῶ, καὶ θὰ σου γράφω τακτικὰ ἀπὸ τὴν Σῦρον . . .

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΦΑΝΗ ΑΓΕΝΗΣ

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Δ' τῆς Ἀγγλίας, πρὶν ἀκόμη ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, ἀγαποῦσε πολὺ τὰς διασκεδάσεις καὶ ἔδιδε συχνὰ γεύματα εἰς διαφόρους φίλους καὶ γνωρίμους του.

Μίαν φορὰν εἶχε καλεσμένον καὶ τὸν δραματικὸν ποιητὴν Γεώργιον Κάλμαν, τὸν νεώτερον.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ πρίγκιψ θέλων ν' ἀστειευθῇ, εἶπε:

— Εἶνε δύο Γεώργιοι *νεώτεροι* ἐδῶ, ἀλλὰ ἤθελα νὰ ἤξευρα ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο εἶνε *νεώτερος* ἀπὸ τὸν ἄλλον.

—Ἀ! Ὑψηλότατε, ἀπήντησεν ἑτοιμότατα ὁ δραματικὸς ποιητής, ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ ἤμην τόσον ἀγενὴς ὥστε νὰ ἔλθω εἰς τὸν κόσμον πρὶν ἀπὸ τὴν Βασιλικήν σας Ὑψηλότητα.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν, καὶ εὐγενέστατον φιλοφρόνημα ἔκαμεν ὁ Κόλμαν πρὸς τὸν πρίγκιπα, καὶ συγχρόνως ἐδήλωσεν ἐμφαντικώτατα ὅτι ἦτο νεώτερος τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τὸν βασιλικὸν ἀμφιτρύων του.

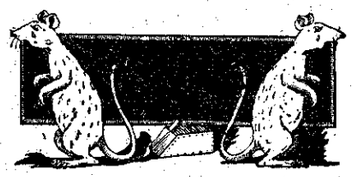

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ

Ἀγαπητοί μου,

Ἤκω . . . ἔχω ὀλίγον πονοκέφαλον... ἴσως καὶ ὀλίγον πυρετόν... Ἄχ, αὐταὶ αἱ ἀλλαγαὶ τοῦ καιροῦ! Ἂς καθήσω σήμερα εἰς τὸ σπίτι, νὰ προφυλαχθῶ, ἀφοῦ ἔξω εἶνε τόση ὑγρασία. Ἀλλὰ πῶς νὰ περάσω τὴν ὥρα μου; Σεῖς, ὅταν κακοδιαθετῆτε, ἔχετε τοὐλάχιστον τὴν Διάπλασιν. Ἀλλ' ἐγώ; . . . Ἀ, ἐξέχασα! Ἡ Διάπλασις μοῦ ἔχει δώσῃ καμμιὰ δωδεκαριὰ ἐπιστολὰς φίλων της, ἀπευθυνομένας πρὸς ἐμέ. Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπιμυθίου, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐζήτησα τὴν ἄλλην φοράν. Τί νὰ ἐκατάλαβαν ἄρά γε ἀπὸ τὸ παραμύθι μου; Οἱ δὲ ἐπιστολογράφοι; *Κίτριγο Ντόμιγο*. . . *Δούκισσα τῶν Σαλώνων*... *Παιδικὴ Χαρά*. . . *Αἴγλη ἐν Ζόφῳ* . . Καὶ τὰ λοιπά. . . Ἀ, μὰ θὰ διασκεδάσω ὡραῖα. Ἐμπρός! Θὰ κάμω κ' ἐγὼ μίαν μικρὰν «Κυριακήν», χωρὶς Ἀναγνίαν καὶ χωρίς . . . ἐπεισόδιον.

Φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε πολὺ εὔκολον πρᾶγμα νὰ εὑρίσκῃ κανεὶς ἐπιμύθια. Ἀπόδειξις, ὅτι μοῦ ἔγραψαν μόνον δώδεκα. Καὶ ἄλλη ἀπόδειξις, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπέτυχαν, ὅπως π. χ. τὸ *Ἐρδοξον Μεσολόγγιον*, ἕνα τόσον ἔξυπνον παιδί.

« Ἡ κακὴ ψυχὴ—γράφει,— θὰ κατοικῇ ἐντὸς ἀσχήμου σώματος καὶ προσώπου, ἐνῷ ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ἐντὸς ὡραίου καὶ συμπαθητικοῦ. Ἢ μᾶλλον: οἱ ἰσχυροὶ καὶ πλούσιοι ἔχουν πέτρινην καρδίαν, ἐνῷ οἱ πτωχοὶ καὶ ἀδύνατοι πάντοτε καλήν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ μικρὴ γάτα δὲν ἔκαμνε κακόν, ἐνῷ ἡ μεγάλη ἔτρωγε τὰ πτερὰ τῶν πεταλουδῶν.»

Τὸ πρῶτον τὸ παραδέχομαι, μολονότι ἔχει καὶ αὐτὸ τὰς ἐξαιρέσεις του. (Πόσαι ὡραῖαι ψυχαὶ κατοικοῦν ἐντὸς σωμάτων ἀσχήμων! Δὲν πιστεύω δὰ νὰ ἦτο εὔμορφος ὁ Σωκράτης. . .) Τὸ δεύτερον δυσκολεύομαι νὰ τὸ παραδεχθῶ, ἂν καὶ δὲν φαίνεται ὁλωσδιόλου παρλογισμός. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλήθεια ὁλοζώντανη ἂν ἦσαν αἱ σκέψεις τοῦ *Ἐρδόξου Μεσολογγίου*, δὲν θὰ ἔλεγα ποτὲ ὅτι αὐταὶ εἶνε καὶ τὸ ἐπιμύθιόν μου. Τὸ *Ἐρδοξον Μεσολόγγιον* ἐξάγει συμπέρασμα ἀπὸ μικρὰν καὶ ἀσήμαντον λεπτομέρειαν τοῦ παραμυθιοῦ. Ἀπὸ κάθε λεπτομέρειαν ἑνὸς ἔργου εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐξαγάγῃ ἓν συμπέρασμα, μίαν σκέψιν, μίαν ἰδέαν. Ἀλλὰ τὸ ἐπιμύθιον εἶνε ἡ γενική, ἡ κεντρική, ἡ κυρία ἰδέα, ἄν θέλετε ὁ κρυμμένος πυρὴν ἐντὸς μύθου. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἰδῇ κανεὶς ποῦ τείνουν, ποῦ συγκεντρώνονται ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι, διὰ νὰ συλλάβῃ τὴν κεντρικὴν ἰδέαν, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἐπιμύθιον.

Ἆρά γε ἐπέτυχε περισσότερον τὸ *Ταπεινὸ Γιασεμί*; Ἂς ἴδωμεν: «Ἡμεῖς οἱ μικρότεροι—γράφει,— δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλῶμεν τοὺς μεγαλητέρους μας· ἀλλὰ νὰφίνωμεν αὐτοὺς νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ ὁμιλῶσιν ὅπως ἐπιθυμοῦσι καὶ νὰ μὴ λέγωμεν τὰ ἐναντία τούτων, διότι ἐκεῖνοι γνωρίζουσι περισσότερα ἀπὸ ἡμᾶς.»

Ἔ, αὐτὸ τὸ ἐπιμύθιον δὲν εἶνε ὁλωσδιόλου ἀποτυχία. Τὸ *Ταπεινὸ Γιασεμὶ* ἐπλησίασεν, ἀνεῦρε μίαν ἰδέαν, ἡ ὁποία ὅπως δήποτε ἐπικρατεῖ εἰς τὸ παραμυθί μου. Ναί· ἀλλὰ ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶνε πολὺ γενική, πολὺ ἀόριστος. Τὸ *Ταπεινὸ Γιασεμὶ* ἔπρεπε νὰ τὴν ὁρίσῃ, νὰ τὴν *εἰδικεύσῃ* περισσότερον. Καὶ θὰ το ἔκαμνεν, ἂν ἐπρόσεχε καὶ εἰς μερικὰς ἄλλας λεπτομερείας τοῦ παραμυθιοῦ, τὰς ὁποίας δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει του.

Τὰ ἴδια εἰμπορῶ νὰ εἴπω καὶ διὰ τὸ ἀτελὲς ἐπιμύθιον τοῦ *Μαύρου Ἀετοῦ*, ὁ ὁποῖος γράφει: «Ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη εἶνε ρεῦμα ἰσχυρότατον, τοῦ ὁποίου ἄν τις ἀποπειραθῇ νὰ φράξῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ροῦν, θὰ το κάμῃ νὰ ἐκχειλίσῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ καταστροφὰς πολὺ μεγαλητέρας ἐκείνων, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιφέρῃ παρασύρον πᾶν ὅ,τι τύχῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ συνήθως καλὸν καὶ ὡραῖον».

Ἆρα, κατὰ τὸν *Μαῦρον Ἀετόν*, πρέπει νὰ ὑποχωρῇ κανεὶς εἰς τοὺς ἰσχυρογνώμονας, ὅπως ὑποχωροῦσα ἐγὼ εἰς τὴν Μπεμπέκαν. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς ὅτι δὲν ἔχω αὐτὴν τὴν γνώμην! Ὑπεχώρησα εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος διέκοψα ἀποτόμως τὸ παραμύθι διὰ νὰ μὴν ὑποχωρήσω. Ἰδοὺ μία σημαντικὴ λεπτομέρεια, ἡ ὁποία ἀνατρέπει τὸ ἐπιμύθιον τοῦ *Μαύρου Ἀετοῦ*, καὶ μας φέρει εἰς τὸ ἐπιμύθιον τῆς *Παιδικῆς Χαρᾶς*, ὅλως τὸ ἐναντίον. Κατ' αὐτήν, « ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη εἶνε ἐλάττωμα τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ πρέπει νὰ προσέχῃ τις ὅπως μή το αὐξάνῃ διὰ τῶν ὑποχωρήσεων.» Ἀλλὰ πῶς νὰ ντίσταθῇ κανεὶς εἰς τὴν Μπεμπέκαν; Εἶνε πολὺ μικρὰ καὶ δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη. « Ὁ μικρὸς μικρὰ τὰ θέλει ὅλα — ἐξακολουθεῖ ἡ *Παιδικὴ Χαρά*. — Τὸ λάθος εἶνε ἰδικόν σας, κύριε Φαῖδον. Ἡ πεταλούδα ἔπρεπε νὰ εἶνε μικρή, τοσούτσικη, σὰν τὴν Μπεμπέκα, καὶ τὸ παραμύθι νὰ μὴν ἔχῃ πρόσωπα ἄγρια. Δὲν ὑπάρχει ἄρα γε παραμύθι χωρὶς κακίες; »

Νά τα μας! μὲ μαλώνουν κηόλα! Μὰ ἐγὼ εἶπα μεγάλη πεταλούδα; Ἡ ἴδια ἡ Μπεμπέκα δὲν την ἐγύρεψε μεγάλην; Ἄ, φιλτάτη *Παιδικὴ Χαρά*, δὲν ἐνθυμεῖσαι καλά, καὶ μὲ μαλώνεις ἄδικα. Δὲν εἶδες λοιπὸν πόσας ὑποχωρήσεις ἔκαμα εἰς τὴν χαριτωμένην ἰδιοτροπίαν τῆς κόρης μου, ἕως νὰ χάσω τὴν ὑπομονήν; Καὶ τί θὰ πῇς ἂν μάθῃς ὅτι διέκοψα τὴν ἐπιστολήν μου, διὰ νὰ ὑπάγω νὰ την φιλήσω, κατὰ τὴν παραγγελίαν σου;

Ἐπιστρέφω... Τί; τί; Καὶ ἄλλο μάλωμα μὲ περιμένει; Μάλιστα, ἀπὸ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*. Καὶ διατί; Ἀκριβῶς διὰ τὸ ἐναντίον. Διότι, λέγει, παραχαϊδεύω τὴν Μπεμπέκαν, τῆς κάμνω τὰ γοῦστά της, καὶ θὰ την χαλάσω. Ἀκοῦς; ἐκεῖ νὰ την ἀποκοιμίζω μὲ παραμύθια! « Ἐγώ, κύριε Φαῖδον—ἐξακολουθεῖ ἡ *Δούκισσα τοῦ Σαλώνων*, — ἂν ἤμουν στὴ θέσι σας καὶ ἡ Μπεμπέκα μοῦ ζητοῦσε «τὸ παραμύθι... τὴν πεταλούδα», θά της ἔλεγα: σώπα, κακοκόριτσο! κοιμήσου, γρήγορα! Καὶ θὰ ἐπεσφράζιγα τοὺς λόγους μου μὲ δύο μπατσίτσες... Νὰ ἐβλέπατε τότε τὶ ἥσυχα ποῦ θὰ κοιμώτανε ἡ Μπεμπέκα μου..... Ἄ, κύριε Φαῖδον, κάμνετε ἄσχημα, πολὺ ἄσχημα!»

Καλὲ ἀκούστατε σεῖς ποτέ σας ἐπιμύθιον... μάλωμα; Ὁρίστε τώρα, ποῦ εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰπολογηθῶ... Νὰ διαβεβαιώσω λοιπὸν τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* ὅτι εἶμαι πολὺ αὐστηρὸς πατέρας, ὅτι δὲν ὑποχωρῶ παρὰ ὅταν πρέπῃ, καὶ ὅτι συχνὰ ἡ κυρία Μπεμπέκα κλαίει, διότι δὲν της κάμνω τὸ γοῦστο της; Ἀλλά... σιγὰ νὰ μὴ τ' ἀκούσῃ ἡ *Παιδικὴ Χαρά*, καὶ τί θὰ γίνω! Ἄ, μ' αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται! Νά, μοῦ πέρασε καὶ ὁ πονοκέφαλος καὶ ὁ πυρετός. Μήπως ἡ φούρκα ἐνεργεῖ ὡς κινίνον; Ἀδιάφορον. Ἔγινα καλὰ καὶ θὰ ἐξέλθω. Διακόπτω λοιπὸν τὴν ἐπιστολήν μου καὶ ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

★ Τὰ παιδία πρέπει νὰ κοιμῶνται ὅσον θέλουν. Ἡ ἀνημία, ἡ πτωχεία τοῦ αἵματος καὶ ἡ νευροπάθεια προέρχονται πολλάκις ἀπὸ ἀνεπάρκειαν ὕπνου.

★ Κατὰ μέσον ὅρον, παιδία φοιτῶντα εἰς τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ κοιμῶνται: τὰ μὲν τετραετῆ, 12 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον· τὰ δὲ ἑπταετῆ, 11 ὥρας· τὰ ἐννεαετῆ, 10· τὰ ἀπὸ δώδεκα μέχρι δεκατεσσάρων ἐτῶν, 9 ἕως 10 ὥρας· καὶ τὰ ἀπὸ δεκατεσσάρων μέχρις εἰκοσιενὸς ἐτῶν, 8 ἕως 9 ὥρας.

(Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ὑγιείας»)

Ο ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁ κύριος Περικλῆς εἶνε πολὺ σκανδαλιάρης. Αἰωνίως κάμνει ἀταξίες. Ἀδύνατον εἶνε νὰ *στρώσῃ* !— ὅπως λέγει ὁ πατέρας του,ὁ κύριος Λουκᾶς,ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει *στρώσῃ* δρόμους καὶ σιδηροδρόμους ὡς μηχανικὸς τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἑτοιμάζεται νὰ φύγῃ γιὰ ταξεῖδι ὁ κ. Λουκᾶς. Τὸν στέλλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἕνα καινούργιο γεφύρι τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λαρίσσης. Πρέπει νὰ φύγῃ στὴ στιγμή.

Καὶ γι' αὐτὸ τὸν βλέπετε ποῦ γεμίζει τὴν βαλίτζα του μὲ ὑποχάμισα,μὲ κάλτσες, μὲ κολλάρα καὶ λαιμοδέτες.Βάζει καὶ ἕνα ζευγάρι στιβάλια μὲ καρφιὰ ἀποκάτω. Βάζει τέλος πάντων ὅ,τι χρειάζεται ἕνας ἄνθρωπος ποῦ πηγαίνει νὰ ἐπιθεωρήσῃ ἕνα γεφύρι. . .

« Τρέχει κ' ἔρχεται ἡ Γαρουφαλιά. »

Ἡ κυρία Λουκᾶ στέκεται κοντὰ καὶ τὸν κυττάζει, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ τίποτε διότι ὁ κύριος Λουκᾶς εἶνε ἄνθρωπος πολὺ τακτικὸς καὶ πολὺ ἰδιότροπος. δὲν ἐννοεῖ κανένας νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴν ἑτοιμασία του, διὰ νὰ μὴν τὸν κάμῃ,— λέει, — καὶ ξεχάσῃ τίποτε !

— Γαρουφαλιά ! Γαρουφαλιά !—φωνάζει ἡ κυρία Λουκᾶ μὲ ψιλὴ-ψιλὴ καὶ διαπεραστικὴ φωνή.

Τρέχει κ' ἔρχεται ἡ Γαρουφαλιά, ἡ καμαριέρα τοῦ σπιτιοῦ. Ἔχει μία μύτη περίεργη, μὰ πολὺ περίεργη ! — «Παντοῦ ἐννοεῖς νὰ χώνῃς τὴ μύτη σου !»— τῆς λέγει κἄποτε ὁ ἀρεντινός της. Καὶ τὰ μαλλιά της εἶνε ὅλο σὰν ἀκτένιστα, μ'ὅλο πού τα κτενίζει κάθε πρωΐ.

Ἔρχεται καὶ γελᾷ σὶν χήνισσα. Κυττάζει μὲ περιέργειαν τὴν βαλίτζα.

— Ἔλα λοιπόν, κουνήσου ! τῆς λέγει ἡ κυρία Λουκᾶ. Φέρε ἀπὸ τὴ ντουλάπα τῆς κρεββατοκάμαρας τὸ ψηλὸ καπέλλο τοῦ κυρίου !

Ἡ Γαρουφαλιὰ ἀνασηκόνει τοὺς ὤμους της. Πάντα τους ἀνασηκόνει ἄμα τὴν διατάξουν τίποτε. Δὲν καταλαβαίνει τί το θέλει ὁ κύριος τὸ ψηλὸ καπέλλο του, ἀφοῦ πηγαίνῃ σὲ ταξεῖδι. Μήπως θὰ γίνῃ χορὸς ἐπάνω στὸ γεφύρι ; . . .

— Οὔφ ! ἀνόητη ! Πάντοῦ θέλεις νὰ χώνῃς τὴ μύτη σου ! Κάμε γρήγορα ὅ,τι σοῦ λένε !

Καὶ ἡ Γαρουφαλιὰ τρέχει ἀμέσως νὰ φέρῃ τὸ καπέλλο.

Καὶ ὁ κύριος Περικλῆς ; — θὰ ἐρωτήσετε.

Ὁ κύριος Περικλῆς δὲν φαίνεται πουθενά. Ἔχει ὅμως μιὰ χαρά, — καὶ τί χαρά !— ποῦ φεύγει ὁ μπαμπᾶς του γιὰ ταξεῖδι. Ἅμα εἶνε ὁ μπαμπᾶς στὸ σπίτι, οὔτε ἀταξίες οὔτε τίποτε. Ἅμα φεύγῃ ὅμως, ὁ κύριος Περικλῆς κάμνει τὰ δικά του. Τὴν μαμμά του, δὲν την φοβᾶται καθόλου. Τῆς ἔχει πάρῃ τὸν ἀέρα. Οὔτε την ἀκούει, ὁ κατεργαράκος οὔτε την ὑπακούει.

Γι' αὐτὸ δὲν βλέπει τὴν ὥρα πότε νὰ φύγῃ ὁ μπαμπᾶς του, καὶ κάθεται στὸ δωμάτιό του, καὶ κάμνει πῶς μελετᾷ τάχα τὸ μάθημά του. . .

(Ἔπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— Καὶ προτιμᾶτε νὰ ταξειδεύετε μὲ τὰ πανιὰ ἢ μὲ τὸν ἀτμόν ; —ἠρώτησεν ὁ Νὶλς Χάρμπε τὸν Οὐΐλ Μίτζ.

— Προτιμῶ τὰ πανιά, καὶ πολὺ μάλιστα, ἀπήντησεν οὗτος. Τὰ μεγάλα ταξεῖδια μὲ τὰ ἱστιοφόρα σὲ κάμνουν περισσότερον θλασσινόν, καὶ ἐκτὸς τούτου, εἶνε τόσον γρήγορα ὅσον καὶ τὰ ἄλλα . . . Καὶ ἔπειτα, δὲν ταξειδεύει κανεὶς μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ τὲς μουντζοῦρες τῶν καρβούνων· ναὶ δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα μεγαλοπρεπέστερον παρὰ τὸ καράβι τὸ σκεπασμένο μὲ πανιά, ποῦ παίρνει δεκαπέντε ἕως δεκαὲξ μίλια τὴν ὥραν !

— Τὸ πιστεύω ! τὸ πιστεύω !—διέκοψεν ὁ Τωνῆς Ρενώ, ὁ ὁποῖος διέσχιζε κι' ὅλας μὲ τὴν φαντασίαν του ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ κόσμου. Καὶ σὲ ποιὸ καράβι θὰ ἐπιβιβασθῆτε τώρα ;

— Στὴν «Ἐλίζαν Οὐάρδεν» τοῦ λιμένος τῆς Λίβερπουλ, σ' ἕνα θαυμάσιο καράβι χαλύβδινο μὲ τέσσερα κατάρτια, καράβι τριῶν χιλιάδων ὀκτακοσίων τόνων, τὸ ὁποῖον ἐπέστρεψεν ἐσχάτως ἀπὸ τὴν Νέαν Καληδονίαν μὲ φορτίον νίκελ.

— Καὶ τί θὰ φορτώσῃ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ; . . . ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Χόβαρτ.

— Γαιάνθρακας διὰ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Καλιφορνίας, ἀπήντησεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ· καὶ γνωρίζω μάλιστα ὅτι ἐναυλώθη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν νὰ φέρῃ σιτάρι τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ Δουβλῖνον.

— Πόσον θὰ διαρκέσῃ αὐτὸ τὸ ταξεῖδι ; . . ἠρώτησε πάλιν ὁ Μάγνος Ἄνδερς.

— Ἕνδεκα ἕως δώδεκα μῆνες περίπου.

— Ἀχ ! ἀνέκραξεν ὁ Τωνῆς Ρενώ, τέτοια ταξεῖδια ἤθελα ἐγὼ νὰ κάμω ! Ἕνα χρόνο, καὶ νὰ μὴ βλέπω παρὰ οὐρανὸ καὶ θάλασσα ! . . . Στὸν Ἀτλαντικόν, στὴν Νότιον θάλασσαν, στὸν Εἰρηνικόν ! Πᾷς ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Χὸρν καὶ γυρίζεις ἀπὸ τὴν Εὐέλπιδα Ἄκραν ! Κάνεις σχεδὸν τὸν γῦρο τοῦ κόσμου ! . . .

— Ἔ ! μικρέ μου κύριε, ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Οὐΐλ Μίτζ, σᾶς ὀρέσει, βλέπω, ἡ ποντοπλοΐα . . .

— Βέβαια . . . καὶ μάλιστα νὰ ταξειδεύω ὡς ναυτικὸς ἐγώ, καὶ ὄχι ὡς ἐπιβάτης !

— Λαμπρά ! . . ἔχετε, φαίνεται, κλίσιν στὴν θάλασσαν.

— Ὁ Μάγνος Ἄνδερς καὶ αὐτός, ἐβεβαίωσε γελῶν ὁ Νὶλς Χάρμπε, ἔχουν τόσην κλίσιν, ὥστε ἂν τους ἄκουε κανείς, ἔπρεπε αὐτοὶ νὰ κυβερνοῦν τὸ καράβι καὶ νὰ κρατοῦν διαρκῶς τὸ τιμόνι !

— Δυστυχῶς, παρετήρησεν ὁ Λουδοβῖκος Κλωδιών, ὁ Μάγνος καὶ ὁ Τωνῆς εἶνε μεγάλοι πιά, ὥστε νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸ ναυτικόν . . .

— Τὸ λές, σὰν νὰ εἴμεθα ἑξῆντα ἐτῶν ! . . διέκοψεν ὁ Τωνῆς Ρενώ.

— Ὄχι . . . ἀλλὰ εἴμεθα εἴκοσι περίπου... ὡμολόγησεν ὁ νεαρὸς Σουηδός, καὶ ἴσως εἶνε πολὺ ἀργὰ διὰ ν' ἀρχίσωμεν τὸ ναυτικὸν στάδιον . . .

— Ποιὸς ξέρει ; . . . ἀπήντησεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ. Εἶσθε τολμηροί, ζωηροί, εὐκίνητοι, καὶ μὲ αὐτὰς τὰς ἀρετὰς γρήγορα γίνεται κανεὶς καλὸς ναυτικός . . . Προτιμώτερον ἐννοεῖται εἶνε ν' ἀρχίσῃ νέος . . . ἂν καὶ διὰ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν δὲν ὑπάρχει ὅριον ἡλικίας κανονισμένον.

— Τέλος πάντων, εἶπεν ὁ Λουδοβῖκος Κλωδιών, ἔχουν καιρὸν νὰ το ἀ-

ποφασίσουν, ἅμα τελειώσουν τὰς σπουδάς των εἰς τὴν Ἀντιλιανὴν Σχολήν.

— Καὶ ὅποιος τελειόνει τὴν Ἀντιλιανὴν Σχολήν, εἶπε τελευταῖος ὁ Τωνῆς, εἶνε ἱκανὸς δι' ὅλα τὰ στάδια . . . Δὲν εἶνε ἔτσι, κύριε Πάττερσων ;

Εἶχεν ἐμφανισθῆ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Μέντωρ. Ἐφαίνετο κἄπως συλλογισμένος. Ἴσως νὰ κατεγίνετο μὲ τὸν ἑλληνικὸν στῖχον τοῦ Τωνῆ Ρενώ, τὸν ὁποῖον δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἑρμηνεύσῃ. Δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε, καὶ ὁ Τωνῆς τὸν ἐκύτταξε μὲν ὑπερηφάνως, ἀλλὰ δέν του ἔκαμε κανένα ὑπαινιγμόν. Μόλις ἔμαθεν ὁ κ. Πάττερσων τί ἦτο τὸ θέμα τῆς συζητήσεώς των, ἐτάχθη ἀμέσως μὲ τὸ μέρος τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ, ὅστις ἐκρατοῦσε τόσον ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς Σχολῆς. Νὰ τον ἀκούατε μάλιστα, τὸν ἄξιον αὐτὸν ἄνθρωπον!... Ἔφερε τὸν ἑαυτόν του ὡς παράδειγμα. Ἦτο ὁ οἰκονόμος τῆς Σχολῆς, δηλαδὴ ἄνθρωπος ὅλως διόλου ξένος πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ναυτικὸς γνώσεις... Δὲν εἶχε ταξειδεύσῃ ποτέ του διὰ μέσου τῶν ὠκεανῶν, οὔτε κἂν στὸν ὕπνο του... Ἀπὸ πλοῖα δὲν ἐγνώριζε τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον ὅτι τα ἔβλεπεν εἰς τὸ Λονδῖνον νὰ πηγαινοέρχωνται εἰς τὸν Τάμεσιν ποταμόν... Καὶ ὅμως, μόνον καὶ μόνον διότι ἀνῆκεν εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ περιφήμου ἐκείνου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος ἠδυνήθη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Ποσειδῶνος... Βεβαίως, εἰς τὴν ἀρχήν, ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας τὸ καμποανέβασμα...

— Σκαμπανέβασμα, — τοῦ ἐσφύριξε ὁ Τωνῆς Ρενώ.

— Ἀ! ναί... τὸ σκαμπανέβασμα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πάττερσων, καθὼς καὶ τὸ παρακυλίνδημα... ἄ! ναί!... τὸ παρακύλισμα, μ' ἔκαμαν νὰ ὑποφέρω, ὡς φαίνεται... Ἀλλὰ τώρα; Μὴ δὲν εἶμαι θωρακισμένος ἐναντίον τῆς ναυτίας; Μὴ δὲν ἔχω ναυτικὸν τὸν πόδα;... Εἶμαι τώρα εἰς θέσιν ν' ἀποφανθῶ δι' αὐτὰ τὰ ζητήματα, διότι, ὅπως λέγει ἡ παροιμία, ὁ παθὼν εἶνε καὶ ἰατρός.

— Ὁ «παθὸς-γιατρός!» — διώρθωσεν ὁ ἀδιόρθωτος Τωνῆς.

— Μάλιστα! Αὐτὸ ἀκριβῶς... Καὶ δὲν ἔχω μὲν καμμίαν διάθεσιν νὰ παλαίσω πρὸς τὰς θυέλλας, τοὺς κυκλῶνας καὶ τοὺς θαλασσοστροβίλους, νὰ γίνω τὸ πρίγιον τῆς τρικυμίας καὶ τοῦ σάλου, ἀλλὰ τοὐλάχιστον θὰ τα ἀντιμετωπίσω ὅλα χωρὶς νὰ ὠχριάσω, χωρὶς θὰ δειλιάσω.

— Σᾶς συγχαίρω, κύριε Πάττερσων, ἀπήντησεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ. Ἄλλως τε, μεταξύ μας, καλλίτερα νὰ μὴν κάμετε τὸ πείραμα... Εἶδα ἐγὼ πολλοὺς γενναίους νὰ τους πιάνῃ τρομάρα, ὅταν ἔβλεπαν ὅτι δὲν εἶχαν καμμίαν δύναμιν ἐναντίον τῆς τρικυμίας...

— Ὠ! εἶπεν ὁ κ. Πάττερσων, αὐτὸ ποὺ λέγω, δὲν το λέγω διὰ νὰ προκαλέσω τὴν μανίαν τῶν στοιχείων! Ἐρρέτω ἡ τοιαύτη ἰδέα! — ἡ ἀνάρμοστος πρὸς ἄνθρωπον σωφρονοῦντα καὶ φέροντα τὴν εὐθύνην τόσων ψυχῶν, τόσων νεαρῶν ψυχῶν, συναισθανόμενον δὲ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης του!... Ἄλλως τε, κύριε, ἐλπίζω, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς τοιοῦτος φόβος...

— Τὸ ἐλπίζω κ' ἐγώ, κύριε Πάττερσων. Αὐτὴν τὴν ἐποχήν, αἱ κακοκαιρίαι εἶνε πολὺ σπάνιαι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἀλλὰ ἡ καταιγίς, τὸ μπουρίνι, ἔρχεται ἐνίοτε, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ κανείς, καὶ δὲν εἰξεύρει κανεὶς οὔτε τί θὰ εἶνε αὐτὴ ἡ καταιγίς, οὔτε πόσον θὰ διαρκέσῃ. . . Τὸν Σεπτέμβριον, συχνὰ συμβαίνουν καταιγίδες, καὶ εὔχομαι νὰ μήν το γυρίσουν σὲ φουρτοῦνες ! — ὅπως λέγομεν ἡμεῖς οἱ ναυτικοί.

— Κ' ἐμεῖς το εὐχόμεθα, ἀπήντησεν ὁ Νὶλς Χάρμπε. Ἂν καὶ ἐν περιπτώσει κακοκαιρίας, δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κυβερνήτην μας...Εἶνε ναυτικὸς πρώτης τάξεως...

— Μάλιστα, διέκοψεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ, ἤκουσα διὰ τὸν πλοίαρχον Πάξτων μεγάλους ἐπαίνους, ὅταν ἤμουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

— Καὶ δικαίους ἐπαίνους, ἐπρόσθεσεν ὁ Οὐμβέρτος Πέρκις.

— Καὶ τὸ πλήρωμά του, ἠρώτησεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ, τὸ εἴδατε εἰς τὸ ἔργον;...

— Ὁ Τζὼν Κάρπεντερ φαίνεται ναύκληρος πολὺ ἔμπειρος, ἀπήντησεν ὁ Νὶλς Χάρμπε, καὶ οἱ ναῦται γνωρίζουν καλὰ τὴν δουλειά των.

— Δὲν φαίνονται ἐμιλητικοί... παρετήρησεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ.

— Πραγματικῶς, ἀλλὰ ἡ διαγωγή των εἶνε ἀρίστη, ἀπήντησεν ὁ Μάγνος Ἄνδερς. Καὶ ἔπειτα, ἡ πειθαρχία εἶνε αὐστηρὰ ἐδῶ... ὁ πλοίαρχος Πάξτων δὲν ἀφίνει κανένα ναύτην νὰ ἐξελθῃ εἰς τὴν ξηράν... Ὄχι ! διὰ τίποτε δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τους κατηγορήσῃ...

— Τόσον τὸ καλλίτερον, εἶπεν ὁ Οὐΐλ Μίτζ.

— Καὶ ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἄλλο, ἐπρόσθεσεν ὁ Λουδοβῖκος Κλωδιών, παρὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ταξεῖδι ὅπως ἤρχισε καὶ ἐξακολουθεῖ ἕως σήμερον.

«Σᾶς ἀρέσει, βλέπω, ἡ ποντοπλοΐα. . .» (σελ. 316, στ. γ'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΝΥΚΤΑ

Μὲ αὐτὰ καὶ μὲ αὐτὰ ἐπέρασε ἡ πρώτη πρωΐα τοῦ ταξειδίου τῆς ἐπιστροφῆς. Ἡ ζωὴ μέσα στὸ πλοῖον εἰσήρχετο εἰς τὴν κανονικὴν μονοτονίαν της,τὴν ὁποίαν μόνον τὰ ἀπρόοπτα τῆς θαλάσσης ὑπῆρχε φόβος νὰ διακόψουν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ εἶνε πολὺ σπάνια, ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε καλὸς καὶ εὐνοϊκὸς ὁ ἄνεμος,

Ὡς συνήθως, τὸ πρόγευμα παρετέθη

εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς πρύμνης, ὅπου συνηθροίζοντο οἱ ἐπιβάται μὲ πρωτοκάθεδρον τὸν κ. Πάττερσων. Καὶ ὡς συνήθως ἐπίσης, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἔφαγεν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Αὐτὸ ἐξέπληξεν ὁπωσδήποτε τὸν Οὐίλ Μίτζ, διότι τὸ ἔθιμον ἐπιβάλλει νὰ συντρώγῃ ὁ κυβερνήτης τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν μὲ τοὺς ἐπιβάτας του εἰς τὴν αἴθουσαν.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, ὁ Οὐίλ Μίτζ ἀνέβη εἰς τὸ κατάστρωμα μὲ τοὺς νεαροὺς ἀριστεῖς, οἱ ὁποῖοι τῷ ἐδείκνυαν τόσην φιλίαν. Καὶ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο, δὲν ἐστενοχωρήθησαν καθόλου. Ὁ ἄνεμος ἦτο μέτριος, ἡ ταχύτης ὄχι μεγάλη. Ἔρριψαν λοιπὸν τὲς σ υ ρ τ ὲ ς ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἐπιστέγου, καὶ οἱ ἐπιβάται διεσκέδασαν μὲ τὸ ψάρευμα, τὸ ὁποῖον ἀπέβη καρποφόρον. Τοὺς ἐβοήθησε μάλιστα ὁ Οὐίλ Μίτζ, που ἦτο ἀληθινὸς ψαρᾶς καὶ πολὺ ἐπιτήδειος.

Ὅλα τὰ ἤξευρεν αὐτὸς ὁ νέος, ὅσα ἐσχετίζοντο μὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἦτο προικισμένος μὲ ἐπιτηδειότητα καὶ εὐφυΐαν, τὴν ὁποίαν ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως ὁ Χάρρης Μάρκελ καὶ ὁ ναύκληρος

Τὸ ψάρευμα διήρκεσεν ἀρκετὰς ὥρας. Ἔπισαν ἐξαίρετα γουφάρια· ἔπισαν καὶ ἕνα ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μ ε γ α λ ο σ ώ μ ο υ ς ἀντακαίους, τῶν ὁποίων αἱ θήλειαι, ζυγίζουσαι ἕως δικκοσίας λίτρας, ἔχουν ἑκάστη ἐν ἑκατομμύριον αὐγά. Αἱ συρτὲς ἀνέβασαν καὶ πολλοὺς βακαλάους, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἀκολουθοῦν τὰ πλοῖα κατὰ πολυάριθμα στίφη, ἀνέβασαν καὶ μικροὺς ξιφίας, καθὼς καὶ μερικοὺς γ υ μ ν ώ τ ο υ ς, οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουν μὲ χέλια καὶ συχνάζουν κατὰ προτίμησιν τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ κ. Ὁράτιος Πάττερσων, πρὶν προφθάσῃ ὁ Οὐίλ Μίτζ νὰ τὸν συγχρατήσῃ, ἔκαμε τὴν ἀφροσύνην νὰ πιάσῃ μὲ τὰ δύο του χέρια ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ χέλια· ἀλλὰ μία ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσις τὸν ἔστειλε νὰ κυλισθῇ ἕως τὴν πυξιδοθήκην.

— Εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ ἐγγίζῃ κανεὶς αὐτὰ τὰ ψάρια... τῷ εἶπε τότε ὁ Οὐίλ Μίτζ.

— Τὸ βλέπω .. ἂν καὶ πολὺ ἀργά, ἀπήντησεν ὁ κ. Πάττερσων, ἐνῷ ἔτριβε τὸ χέρι του ποῦ εἶχε μουδιάσῃ ἕως ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸν κλονισμόν.

— Καὶ ὅμως, παρετήρησεν ὁ Τωνῆ Ρενώ, λέγουν ὅτι αὐταὶ αἱ ἠλεκτρικαὶ ἐκκενώσεις ὠφελοῦν θαυμάσια ὅσους ἔχουν ρευματισμούς...

— Πάει καλά, τότε... διότι εἶμαι ρευματικῆς ἰδιοσυγκρασίας ἄνθρωπος, καὶ τώρα εἶμαι ἰατρευμένος πλέον ἕως ὅτου πεθάνω!

(Ἕπεται συνέχεια)

Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 84ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 10ν Ἰανουαρίου 1904, πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεισῶν 195 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροθέσμως· ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμός, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀποτελεσμένων ἑκάστῳ Εὐσήμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (*16 ἐτῶν καὶ ἄνω.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Κόκκινον Κρίνον*, 170 [8Ε].— (Ὁ *Πολικὸς Ἀστήρ*, μὲ λύσεις 183 [9Ε], καὶ τὸ *Δάσος Φοινίκων* μὲ λύσεις 173 [8Ε] τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Α' Βραβείου, ὁ μὲν εἰς τὸν 80ὸν, ὁ δὲ εἰς τὸ 77ον Διαγωνισμόν.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Βοσκοπούλα τοῦ Μικροῦ Αἴμου*, 161 [8Ε]. — *Ἀσπὶς τῆς Ἀθηνᾶς*, 154 [7Ε].— (Ὁ *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος*, μὲ λύσεις 165 [8Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν Β' Βραβείου εἰς τὸν 81ον Διαγωνισμόν.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Κουκουναροθρεμμένος*, 129 [6Ε].— *Πυρειοπώλης*, 121 [6Ε] — *Γεώργιος Σ. Πολυλᾶς*, 120 [6Ε].— (Τὸ *Ταπεινὸ Γιασεμί*, μὲ λύσεις 140 [7Ε], ἡ *Ἀθῶα Καρδία*, 139 [6Ε], καὶ ἡ *Ζαππίς*, 129 [6Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Γ' Βραβείου εἰς τὸν 80ὸν, 77ον καὶ 49ον Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Νεαρὸς Ἠθοποιός*, 111 [5Ε] — *Πεπρωμένον*, 109 [5Ε].— *Ἄδρα τοῦ Πηλίου*, 97 [4Ε].— *Κρόταλος*, 82 [4Ε].— *Φίλη τῶν Καλῶν*, 78 [3Ε]. — *Ναυτοπούλα τοῦ Μεσολογγίου*, 68 [3Ε].— *Ἑκάτη* 62 [3Ε]

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Λέων τῆς Χαιρωνείας*, 51 [2Ε]. - *Θαλάσσιος Ἀστήρ*, 39 [Ε] — *Ναυσικᾶ*, 31 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (*12 ἕως 15 ἐτῶν.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἠλεκτρικὸς Σπινθήρ*, 183 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Χιακὸς Φάρος* 181. [9Ε].—*Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* 165 [8Ε].— (Τὸ *Νευρόσπαστο*, μὲ λύσεις 182 [9Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὸν ἤδη Α' Βραβείου εἰς τὸν 58ον Διαγωνισμόν.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Χαριτωμένο Ἀγγελοῦδι*, 155 [7Ε] . — *Φωνογράφος τοῦ Ἤδισων* 151 [7Ε].— *Μικρὸ Πειραιωτάκι*, 151 [7Ε],— (Ὁ *Ἕλλην Ἀθλητής*, μὲ λύσεις 152 [7Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Γ' Βραβείου εἰς τὸν 80ὸν Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Μπάτης τοῦ Σαρωνικοῦ*, 145 [7Ε].— *Ἀπόγονος τοῦ Πύρρου*, 144 [7Ε] , — *Ζδ-Ζό*, 144 [7Ε] — *Λόρδος Κίτσενερ*, 143 [7Ε].— *Μακρολαίμης*, 129 [6Ε]. — *Δημ. Σ. Γκίνης*, 128 [6Ε].— *Νοητὴ Ρομφαία*, 128 [6Ε].— *Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων*, 117 [5Ε]. — *Νεραντζούλα*, 114 [5Ε]. — *Ἐργατικὸς Μύρμηξ*, 112 [5Ε]. — *Σπίνος*, 108 [5Ε]. — *Ἀετιδεὺς τῆς Νεαπόλεως*. 106 [5Ε].—*Ἡμερονυκτής*, 100 [5Ε].— *Κυανοῦς Νεῖλος*, 98 [4Ε]. — *Πίθηκος τοῦ Βορνέου*, 97 [4Ε] — *Μεφιστοφελῆς*, 94 [4Ε].—*Αὐγὴ τῶν Ἐλπίδων*, 90 [4Ε]. — *Λευκὸς Φασίολος*, 90 [4Ε] — *Φοῖβος*, 88 [4Ε].— *Ὄνειρον Θερινῆς Νυκτός*, 87 [4Ε],— *Μαρίδα τῆς Καρύστου*, 84 [4Ε].—*Ἄδωνις*, 78 [3Ε].— *Τυδεύς*, 76 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: : *Ἀὴρ τῆς Αἰγίνης*. 75 [3Ε] — *Φρᾶ Διάβολος*, 75 [3Ε]. — *Κρῆθις*, 71 [3Ε].— *Μελητογενής*. 71 [3Ε].—*Νεφελώδης Ψυχή*, 68 [3Ε].—*Σπίθα*, 68 [3Ε].—*Λέων τῶν Ἰνδιῶν*, 67 [3Ε]. - *Ἀνδρομάχη Βρετοῦ*, 62 [3Ε].— *Τρέχα Γύρευε*, 61 [3Ε].—. *Ἀστερόεις Οὐρανός*, 60 [3Ε].— *Ἄνθος τοῦ Σολωμοῦ*, 59 [2Ε],— *Ἀνεψιὸς τοῦ Βασιλέως*, 55 [2Ε]. *Ὁράτιος Κόκλης*, 53 [2Ε].— *Ἀλκίφρων*, 48 [2Ε].— *Ἀλιεὺς τοῦ Κρουσίνδωνος*, 44 [2Ε].— *Στρατηγὸς Μποῦλλερ*, 43 [2Ε]. — *Ὡραία Τουρλίς*, 41 [2Ε].— *Δωδώνη*, 38 [Ε]. — *Μαριγὼ Δ. Πεζᾶ*, 38 [Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (*11 ἐτῶν καὶ κάτω*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος*, 169 [8Ε].— (Ὁ *Χρῖστος Π. Ζερβός*, μὲ λύσεις 171 [8Ε; τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Α' Βραβείου εἰς τὸν 81ον Διαγωνισμόν.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἔνδοξον Μεσολόγγιον*, 159 [7Ε].— *Πύργος τῆς Πέτρας*, 157 [7Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἱππότης τοῦ Πηλίου*, 152 [7Ε]. — *Βρύχων*, 137 [6Ε]. — *Πτερὸν τῆς Μελίσσης*, 128 [6Ε].— (Ὁ *Χειμωνιάτικος Ἥλιος*, μὲ λύσεις 132 [6Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Γ' Βραβείου εἰς τὸν 70ὸν Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Βασιλεὺς τῶν Χρυσανθέμων*, 121 [6Ε] — *Παλλάς*, 97 [4Ε]. — *Μαραμένος Κρίνος*, 87 [4Ε].— *Λαμπρὸς Κιθαρῳδός*, 85 [4Ε].— *Σάτυρος*, 83 [4Ε].— *Προμηθεὺς Δεσμώτης*, 74 [3Ε].— *Λευκὸν Ἴον*, 71 [3Ε]. - *Ὀδησσίτης*, 65 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἀγγελιοφόρος Περιστερά*, 52 [2Ε].— *Περσεύς*, 50 [2Ε].— *Χειμωνιάτικος Ἀστήρ*, 49 [2Ε].—*Κυπριακὸς Ἀστήρ*, 43 [2Ε].— *Κωνστ. Π. Δαΐδγλους*, 38 [Ε].—*Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*, 33 [Ε].—*Φαπουλῆς Φιλόσοφος*, 33 [Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀναμὶξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἑξῆς: *Ἀήττητον Πήλιον*, 12.— *Ἀττικὴ Μυρσίνη*, 18 — *Βασιλικὸν Σκῆπτρον*, 5.— *Πάνος Ι. Γαλάτης*, 30 [Ε].— *Γέρω Κροῦγερ*, 11.— *Μικὲς Γιαννᾶτος*, 6. — *Γραμματοσυλλέκτης*, 1.— *Εἰνοσίφυλλον Πήλιον*, 21 [Ε].— *Ἰωάννης Π. Ζωγράφος*, 25 [Ε].— *Καρδιογνώστης*, 34 [Ε].— *Κοκκινοπίπερο*, 26 [Ε].— *Κολοκυθόπουλος*, 27 [Ε].— *Κυκλόδορος*, 6.— *Λάλος Χελιδών*, 3.— *Μακρολέλεκας*, 28 [Ε]— *Μαλλιαρός*, 8. - *Μελαγίππη*, 17.— *Ἑλένη Α. Μεταξᾶ*, 8.— *Μικρὰ Ἀνθοκόμος*, 5.— *Μικρὸς Βιολιστής*, 16.— *Ναυαγὸς της Κυνθίας*, 31 [Ε].— *Νιαγάρας*, 24 [Ε].— *Νῶε*, 20 [Ε].— *Παιδικὴ Πεζοπορία*, 11.— *Νικόλαος Π. Παναγόπουλος*, 3.— *Πηνειός*, 21 [Ε].— *Πυρὶ τοῦ Ζεφύρου*. 10. - *Πτερωτὸς Πήγασος*, 4.— *Πτωχικὴ Καλύβη*, 32 [Ε]. - *Ράδιον*, 24 [Ε].— *Ρίο-ντε-λὰ-Πλάτα*, 2.— *Ροδωτανρος* 20 [Ε]. — *Σβουτοντοῦς*, 1.— *Σιών*, 5. - *Φλογερὰ Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου*, 37 [Ε].— *Χαρούμενη Καρδούλα*, 28 [Ε].—*Χρυσόψαρο*, 35 [Ε].

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΘΩΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Τυχοῦσα *Ἀθρόου Βραβείου*

(Ἴδε Διάπλασιν ἐ. ἔ. φυλλ. 35, σελ. 279)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ἐπιπλήττων τὸν ὑποδηματοποιόν του, τοῦ ἔλεγε:

— Σοῦ εἶχα εἰπῆ νὰ κάμῃς τὸ ἕνα παποῦτσι μεγαλήτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο· καὶ οὐ ἔκαμες τὸ ἕνα μικρότερο ἀπὸ τὸ ἄλλο!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κουτουναροθρεμμένου

* * *

Ἡ *Διδασκάλισσα*: — Ποῖα δόντια, Φιφίκα, βγάζει ὁ ἄνθρωπος τελευταῖα;

Ἡ *Φιφίκα* (θριαμβευτικῶς:) — Τὰ ψεύτικα, κυρία!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς

«ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ

Σᾶς εἶπα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὅτι σήμερον θὰ ἐπροκήρυττα τὴν ψηφοφορίαν τῆς αὐξήσεως. Δὲν ὑπελόγισα ὅμως καλά, καὶ μόνον τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἶδα, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ ἀπαιτούμενος καιρός. *Εἶνε πολὺ ἀργά.* Τὸ ἔτος μας θὰ τελειώσῃ τὴν 30 Νοεμβρίου. Ἔχομεν ἠθελημὶ ἀκόμη ἐμπρός μας δύο μισυ μῆνες. Τί προθεσμίαν θὰ ἔδιδα διὰ τὴν ψηφορίαν; Ἐνὸς μηνός; δὲν θὰ ἔφανε. Δύο μηνῶν; Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Ψηφοφορίας θὰ ἔπρεπε νὰ το γνωρίζω πολὺ ἐνωρίτερα, διὰ νὰ προκηρύξω συμφώνως μὲ αὐτὸ, τὴν τακτικὴν ἀνανέωσιν τῶν συνδρομῶν. Καὶ τὸ ξεσπάθωμα τοῦ 1905; Πότε θὰ ἐπροκηρύσσετο; καὶ τί θὰ ἐζητεῖτε σεῖς ἀπὸ τοὺς νέους συνδρομητάς; μονὴν συνδρομὴν ἢ διπλῆν; ἢ θὰ τοὺς ἐκάμνατε νὰ ψηφίζουν;

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι ἡ ἐκκρεμότης, ἡ ὁποία κατ' ἀνάγκην θὰ παρετείνετο, θὰ μας ἔβλαπτε πολύ. Ὅθεν εἶμαι ἠναγκασμένη, μολονότι τόσας ἔλαβα πανταχόθεν ἐνθαρρύνσεις καὶ ὑποσχέσεις, νὰναβάλω πρὸς τὸ παρὸν τὴν ψηφοφορίαν. Περὶ τῆς αὐξήσεως ὅμως τοῦ φύλλου δὲν ἀπελπίζομαι. Ἴσως διὰ τοῦ ξεσπαθώματος προστεθοῦν πολλοὶ συνδρομηταί, καὶ τότε, μ' ἐλαχίστην αὔξησιν τῆς συνδρομῆς θὰ ἠμποροῦσα νὰ κάμω τὸ φύλλον, ἐντὸς τοῦ 1905, δωδεκασέλιδον ἢ καὶ διπλοῦν.

Εἶχα φυλάξῃ τὸ γράμμα τοῦ *Κίτρινου Ντόμινου* [ΕΕ], διὰ νὰ το δημοσιεύσω εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον. ὅταν ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβα καὶ ἄλλο ἀκόμη πλέον ἐξυπνον καὶ ἐνδιαφέρον. Φανταστῆτε ὅτι γράφει διὰ τὴν ἐλπιζομένην αὔξησιν, μ' ἕνα οἶστρον ἀπὸ ἐκείνους! Τί νὰ κάμω τώρα; Αὐτὸ νὰ δημοσιεύσω ἢ τὸ ἄλλο;... Κ' ἐγὼ δὲν δημοσιεύω κανένα, τόσον ἀπὸ ἀμηχανίαν ἐκλογῆς, ὅσον... καὶ ἀπὸ ἔλλειψιν χώρου!

Ἔχω ὑπ' ὄψει μου καὶ τὸς δύο ὡραίας ἐπιστολάς σου, *Ἐλληνόπαι* [ΕΕ], καὶ ἀπαντῶ εἰς τὴν δευτέραν, ἡ ὁποία σ' ἐνδιαφέρει περισσότερον. Κ' ἐγὼ τὸ βλέπω ὅτι ἡ κλίσις σου εἶνε πρὸς τὴν φιλολογίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ θέλησις τῆς μητρός σου εἶνε ἀπολύτως σεβαστή. Ἡ γνώμη μου λοιπὸν εἶνε ὅτι πρέπει νὰ σπουδάσῃς φαρμακευτικὴν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν μητέρα σου, καὶ κατὰ τὰς ὥρας σχολῆς νὰ καταγίνεσαι εἰς τὴν φιλολογίαν, διὰ νὰ εὐχαριστῆς τὸν ἑαυτόν σου. Ἄλλως τε διὰ τὴν φαρμακοποιΐαν δὲν χρειάζεται καὶ καμμία ἰδιαιτέρα κλίσις· ἀρκεῖ ὁ κοινὸς νοῦς, ἡ θέλησις καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, *Φοῖβε* [Ε] καὶ μόνον ποῦ ἐλυπήθηκα, ὅταν εἶδα ὅτι δὲν ἔλαβα τὰς προηγουμένας σου. Ἀνυπόφορα κατήντησαν αὐτὰ τὰ ταχυδρομεῖα! Ὅσον διὰ τὸ ψευδώνυμόν σου, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι, ἂν σου ἀπήντησα κάποτε χωρὶς αὐτό, θὰ εἶχες λησμονήσῃ νὰ το σημειώσῃς. Μόνον εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπαντῶ μὲ τὸ ὄνομα.

Αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ σ' ἐκπλήξῃ, *Ψαροπούλα*. Ἀφοῦ σὺ ἠρκέσθης εἰς τὰς δυνάμεις σου, ἐνῷ ἐκεῖναι περὶ ὧν λέγεις ἐζήτησαν βοήθειαν ἀπὸ ἄλλους, φυσικώτατον ἦτο νὰ διακριθοῦν εἰς τὸν διαγωνισμὸν περισσότερον. Ἐγὼ βέβαια, ἂν το ἤξευρα, θὰ τας ἀπέκλειαν· ἀλλὰ ποῖος θὰ μού το ἔλεγε; καὶ θὰ τον ἐπίστευα; Ὁπωσδήποτε, σὺ πρέπει νὰ εἶσαι περισσότερον εὐχαριστημένη, διότι ἔχεις τὴν συνείδησίν σου καθαράν, καὶ διότι — τὸ σπουδαιότερον, — σὺ ὠφελήθης *πραγματικῶς* ἀπὸ τὸν Διαγωνισμόν. Μάθε δὲ ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῶν Διαγωνισμῶν δὲν εἶνε τὰ βραβεῖα, ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια.

«Τὸ *Ἄνθος Ἐλπίδος* σοῦ ἔγραφε προχθὲς πῶς ἐδάκρυσε ἐκ χαρᾶς ὅταν μᾶς ἤκουσεν εἰς τὸ Ζάππειον· ἀλλὰ ἐγὸ το εἶδα μόνον νὰ μειδιᾷ καὶ τίποτε *περισσότερον*.» Μὰ τί ἤθελες λοιπόν, *Λαμπρὲ Κιθαρῳδέ*; [Ε] Νὰ τρέχουν τὰ δάκρυα ποτάμι; Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις ἀνεβάζει στὰ μάτια μας μιὰ μικρὴ σταγονί σκδροτιᾶς, ποῦ δὲν διακρίνεται βέβαια ἀπὸ μακρυά.

Ἕλλην Ἀθλητά, [6Ε] διὸ τὰς δύο ὡραίας καὶ πλήρεις ἐνδιαφέροντος ἐπιστολάς σου. Εἶσαι καὶ σὺ ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συντείνουν εἰς τὴν ζωηρότητα τῆς ἀλληλογραφίας, τὴν ὁποίαν παρετήρησες φέτος. Ἀλήθεια, εἶνε ὅλως ἰδιαιτέρα εὐχαρίστησις νὰ κάμνῃ κανεὶς στατιστικὰς διὰ νὰ βλέπῃ τὰ παράδοξα πολλάκις ἀποτελέσματα. Περιμένω μερικὰς ἀπὸ τὰς νέας σου.

Καὶ ὁ *Δικέφαλος Ἀετὸς* [ΕΕΕ] εἶνε ἀπὸ τοὺς τακτικωτέρους καὶ ζωηροτέρους μας ἐπιστολογράφους. Ἔχω πάλιν δύο ἐπιστολάς του μὲ χίλια δυὸ ζητήματα καὶ πράγματα. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐξοχὴ τοῦ κάμ.ει ὄρεξιν.

Ὁ κύκλος μας εἶνε μεγάλος. Λογαριάζω ὅτι οἱ συνδρομηταί μου μὲ τὰ δέλφια των ὑπερβαίνουν τὰς 10,000. Ἔ, εἰς μίαν τόσον πολυμελῆ οἰκογένειαν, ἐπόμενον εἶνε νὰ συμβαίνουν συχνὰ γεγονότα σπουδαῖα καὶ ἀξιοσημείωτα: ἀρραβῶνες, γάμοι, ἐπιτυχίαι εἰς ἐξετάσεις καὶ εἰς Διαγωνισμοὺς ἀνωτέρων Σχολῶν (Ὠδεῖον, Ἀρσάκειον, — Ράλλειον, Μπωτάσειον κτλ.) θριαμβευτικαὶ εἴσοδοι εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, τῶν Δοκίμων, κτλ. κτλ. Ἐξ αὐτῶν, ἄλλα μανθάνω ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ἢ ἀπὸ ἐπιστολὰς φίλων μου· καὶ ἄλλα μοῦ τ' ἀναγγέλλουν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Χαίρομαι διὰ τὰ μὲν καὶ διὰ τὰ δέ, ἀφοῦ πρόκειται περὶ συνδρομητῶν. Δὲν ἀναγράφω ὅμως εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν παρὰ ἐκείνας μόνον τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας μανθάνω *ἀπ' εὐθείας*, ὄχι ὑπὸ τρίτων. Σήμερον π: χ: μὲ μεγάλην μου χαρὰν ἔμαθα ὅτι μία φίλη μου, ἀπὸ τὸς καλλιτέρας καὶ θερμοτέρας ἠρραβωνίσθη. Θὰ το γράψω, ὅταν μοῦ το γράψῃ καὶ ἡ ἰδία.

Ὅσον διὰ τοὺς θανάτους, — φεῦ! εἶνε δυνατὸν νὰ συμβαίνουν μόνον εὐχάριστα εἰς οἰκογένειαν δεκάκις χιλιομελῆ;... — δὲν ἀναγράφω παρὰ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους μοὶ ἀναγγέλλουν οἱ στενώτεροι συγγενεῖς τοῦ ἀποθνόντος, εἴτε διὰ ἐπιστολῆς εἴτε διὰ τοῦ νεκρωσίμου ἀγγελτηρίου.

† **Ἄννα Χ. Βαρβακίδου.** Ἡ λατρευτή μας *Θερινὴ Βροχή*, τὸ ἔξυπνον, τὸ καλόν, τὸ χαριτωμένον κοριτσάκι ποῦ τὸ ἐκαμάρνα ὅσες φορὲς ἤρχετο εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, πεταχτόν, ζωηρόν, κ' ἐσκόρπιζε τὴν χαρὰν καὶ τὴν δροσιὰν τῆς ἡλικίας του,— δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωήν! Τὴν 7 Σεπτεμβρίου ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὀπουλον νόσον, ἡ ὁποία ἐφθόνησε τὴν νεότητά της... Ἀπευθύνω τὰ θερμότατα συλληπητήριά μου εἰς τὴν ἀειμνήστου μητέρα καὶ τὰς ἀπαρηγορήτους ἀδελφάς, τὰς ἀγαπητάς μου Μαρίαν καὶ Εὐδοξίαν.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Πρίγκιπα Τζάλβαν* (Γ.Ρ.) καὶ *Ἀχερουσίαν* (Ν Ν.Ν.)

Ἀλλαγαὶ ψευδωνύμων. *Κῦμα τοῦ Φαλήρου* (Α.Θ. περασμένα-ξεχασμένα [ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) *Ζωρεὸς Μεσαίων* (ἔστειλα ἐπιτρέπεται νὰ στείλῃς ὅσας Ἀκροστιχίδας θέλεις· ἀρκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀσκήσεων τῆς συλλογῆς σου νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸν ὡρισμένον·) *Νηρηὶς τοῦ Βαθυρρτακος* (++ αὐτὸ σοῦ ἐξέλεξα, ἀγαπητή μου γειτόνισσα· εἰς τὸν δρόμον μας, ὅπου οἱ *βαθυρρδακες* δὲν εἶνε σπάνιοι, σωστὸν εἶνε νὰ ὑπάρχουν καὶ νηρηΐδες· πῶς ἐπῆγαν αἱ ἐξετάσεις;) καὶ *Γοργόφτερη Ἐλπίδα* (Γ.Τ. ἡ ἀπάντησίς σου διὰ τὴν Κυριακὴν ἐλήφθη, ἀλλ' ἐπιστολὴ μὲ χρήματα ὄχι· ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα ἐξέλεξα αὐτό, διότι τὰ ἄλλα ἦσαν πολὺ ἀπαισιόδοξα.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ὁ *Ἄγγελος τοῦ Λυκαυγοῦς* μὲ τὸν *Ζδ - Ζό*, *Ἄγγελον τῆς Νίκης*, *Κυπριακὸν Ἀστέρα*, *Μενελὶκ* καὶ *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* — ἡ *Γαλῆ τῆς Ἀγκύρας* μὲ τὴν *Μικρὰν Βιολίστριαν* — ἡ *Ἄγκυρα τῆς Σωτηρίας* μὲ τὴν *Ἀάλον Χελιδόνα*, *Πτερωτὸν Πήγασον* καὶ *Σπίνον* — ὁ *Ἄγγελος τῆς Νίκης* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Χαρᾶς* — ἡ *Ἄδρα τοῦ Ζαππείου* μὲ τὴν *Ἀθῶαν Καρδίαν*, *Περιβόλι τῆς Καρδιᾶς*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα* καὶ *Χιακὸν Φάρον* — ὁ *Ἀστὴρ τοῦ Βέγα* μὲ τὸ *Ἴον*, *Κίτρινην Μάσκαν*, *Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς*, *Ἀταβύριον Ρόδου* καὶ *Γλύμα Σκιᾶς* — ἡ *Διακριθεῖσα Ἀρσακειὰς* μὲ τὴν *Φλογερὰν Ἀκτῖνα τοῦ Σουλίου*, *Στρατηγὸν Μποῦλλερ* καὶ *Μικρὸν Ἀθηναῖον* — ἡ *Ἄδρα τῆς Ἀνοίξεως* μὲ τὴν *Ὀρεάδα τῆς Χίου*, *Χαριτωμένο Ἀγγελοῦδι*, *Πολικὸν Ἀστέρα*, *Ἠλεκτρικὸν Σπινθῆρα* καὶ *Πνοὴν τοῦ Ζεφύρου* — ὁ *Λαμπρὸς Κιθαρῳδὸς* μὲ τὴν *Ρέαν Σιλβίαν*, *Λαζάνιαν*, *Γαλῆν τῆς Ἀγκύρας*, *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* καὶ *Ὀνειροπόλον Ψυχήν* — ὁ *Ἕλλην Ἀθλητὴς* μὲ τὴν *Δωρίδα Παρθένον*, *Μυστηριώδη Φύσιν*, *Ἰδιότροπον Νεάνιδα* καὶ *Ζαππίδα* — ὁ *Κιρίαρχος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὸ *Φῶς τῆς Νυκτός*, *Ἄσπρον*

Ἀράπην, *Ἕλληνα Ἀθλητήν*, *Ἰσβόλον Ὀφιν* καὶ *Ἀετὸν τῆς Ἐρήμου*—ἡ *Ψαροπούλα* μὲ τὴν *Ἀκακίαν*, *Παιδικὴν Χαράν*, *Ἀνέλπιστον Χαράν*, *Τριπτόλεμον* καὶ *Ταπεινὸ Γιασεμί*—ἡ *Ὀχτὰ Ἀκτὶς* μὲ τὸ *Ἀγνὸ Περιστεράκι*, *Ἀστερόεντα Οὐρανόν*, *Ἄγγελον τῆς Χαρᾶς*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*—ἡ *Πάντα Γελαστὴ* μὲ τὴν *Μαγευμένην Ἀκροθαλασσιάν*, *Αὐγὴν τῶν Ἐλπίδων*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*—ἡ *Ἀπαυγάζουσαν Πώ*—ἡ *Νῆσος τῶν Ἱερήνων* μὲ τὸν *Κόμητα τῆς Κεφαλληνίας*, *Βριάρεων*, *Ἀρχιζιζάνιον*, *Ὀχτὰ Ἀκτῖνα*, *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*—ἡ *Ἀνθοῦσα Νεότης* μὲ τὸν *Λίμοσταγῆ Χρωστῆρα* καὶ *Ἀγνὴν Ψυχὴν*—ὁ *Θωρακοφόρος* μὲ τὴν *Λατάνιαν*—ὁ *Πύργος τῆς Πέτρας* μὲ τὴν *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου*, *Φλογερὰν Ἀκτῖνα τοῦ Σουλίου*, *Ἔνδοξον Μεσολόγγιον* καὶ *Δυςδαιμόναν*—τὸ *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* μὲ τὴν *Τρελλὴν Ψυχήν*, *Νεφελώδη Ψυχήν*, *Φρᾶ-Διάβολον*, *Μέλλοντα Διπλωμάτην* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*—ἡ *Δούκισσα τῶν Σαλόνων* μὲ τὴν *Κίτρινην Μάσκαν*, *Κίτρινο Ντόμινο*, *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*—ἡ *Χαρὰ τῶν Γονέων* μὲ τὸν *Μαθητὴν Δραγατσείου*, *Ἄνθος Ἐλπίδος*, *Κόρην τοῦ Λίθεο*, *Δικηγόρον τῆς Νεολαίας* καὶ *Πάντα* [illegible] *ἡν*—ἡ *Ὀπτασία Παραδείσου* μὲ τὸν *Ὑφωρὸν τοῦ Παραδείσου*, *Ἀδάμαντα τοῦ Παραδείσου*, *Ἄγγελον τῆς Χαρᾶς* καὶ *Ἄγγελον τῆς Νίκης*—τὸ *Ἄνθος Ἐλπίδος* μὲ τὸ *Ὀχρὸν Ἀμάραντον* καὶ *Κίτρινο Ντόμινο*—ἡ *Ρέα Σιλβία* μὲ τὴν *Νεράϊδαν τῶν Σπεσῶν*, *Δωρίδα Παρθένον* καὶ *Ἀθῶαν Καρδίαν*—ἡ *Μυροβόλος Χαραυγὴ* μὲ τὴν *Νοητὴν Ρομφαίαν*, *Φρᾶ-Διάβολον*, *Ἄγγελον τοῦ Λυκαυγοῦς*, *Λίμοσταγῆ Χρωστῆρα* καὶ *Κυρίαρχον τῆς Θαλάσσης*—ὁ *Μελαγχολικὸς Ἐρημίτης* μὲ τὴν *Κίτρινην Μάσκαν*, *Κρεόλην*, *Δούκισσαν τῶν Σαλόνων*, *Σθενελαΐδαν* καὶ *Ἀπέλπιν Ναύτην*—ἡ *Λευκὴ Νὺξ* μὲ τὸν *Μέλλοντα Διπλωμάτην*, καὶ *Ἰσβόλον Ὀφιν*—τὸ *Ἄστρον Αἰθρίας Νυκτὸς* μὲ τὸν *Μελαγχολικὸν Ἐρημίτην*—ἡ *Νεφελώδης Ψυχὴ* μὲ τὴν *Ζαππίδα*, *Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων*, *Πικραμένην Καρδούλαν*, *Λάτριδα τῆς Δήμητρος* καὶ *Ἀφροδίτην τοῦ Λυκαυγοῦς*—ὁ *Σθενελαΐδας* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, *Ἀκτινοβόλον Ἄστρον*, *Φρᾶ-Διάβολον*, *Ἀργυρᾶν Πανσέληνον* καὶ *Ναυσικᾶν*—ὁ *Μῖ-Πῖ-Πῖ* μὲ τὸ *Κίτρινο Ντόμινο* καὶ *Ἄνθος τῆς Ἐλπίδος*.

Τῶν καθυστερούντων τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς, ἂν δὲν στείλουν πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μου τὰ ὀφειλόμενα.

Ἡ **Διάπλασις ἀσπάζεται** τοὺς φίλους της: *Συνεφῴδη Ἡμέραν* (ἔδωσα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαΐδωνα·) *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς* ([ΕΕΕ] πραγματικῶς ὡραιοτάτην σημαίαν ἔχει τὸ ψευδώνυμόν σου καὶ καλὰ κάμνεις νὰ το ἀγαπᾷς τόσον, ὥστε καὶ νὰ το ψηφίζῃς μόνος σου·) *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα* (φαντάσου πόσον ἐχάρην κ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν! τὰ δύο-τρία τοὐλάχιστον τῶν εἰςελθόντων φέτος εἰς τὰς σχολὰς τῶν Εὐελπίδων καὶ τῶν Δοκίμων ἦσαν συνδρομηταί μου!) *Φωστῆρα τῆς Ἠπείρου*. (Σῆμα ἔστειλα· [ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·, *Δούκισσαν τῶν Σαλόνων* ([ΕΕ] κότα ψητή καὶ μακαρόνια; καὶ πουδίγκας; καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαμες μόνη σου; εὖγε! νὰ τί θὰ πῇ νὰ κάμνῃ κανεὶς τὴν ἑορτήν του στὸ μαγειρεῖο.) *Λεμωνιάτικον Ἥλιον* (ἔστειλα·) *Κυανοῦν Νεῖλον* (Σῆμα ἔστειλα·) *Ζαππίδα* (βραβεῖον ἔστειλα [ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν διεβίβασα εἰς τὸν κ. Φαΐδωνα, διὰ τὸ ἐπιμύθιον·) *Κουκουναρσθρεμένον* (Βραβεῖον ἔστειλα·) *Ταπεινὸ Γιασεμί*, (τὸ ὁποῖον παρατηρεῖ, ὅτι ὅσον πλησιάζει νὰ τελειώσῃ ὁ ἐφετεινὸς τόμος, τόσον γίνεται ἀριστούργημα καὶ ἀνώτερος ὅλων τῶν προηγουμένων·) *Μίταν Πολέμη* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὡραῖον δελτάριον, τὸ ὁποῖον ἔλαβα ἀπὸ Τεργέστην·) *Ἄνθος Ἐλπίδος* (τὰ ἔστειλα· ἀλλ' ἴσως πρέπει νὰ περιμένῃς ὀλίγον·) *Ἄγγελον τοῦ Λυκαυγοῦς* (ἅμα συμπληρωθῇ μία δραχμή, τὴν στέλλει·) *Εὔανδρον Ἤπειρον* (Σῆμα ἔστειλα·) *Χαρὰν τῶν Γονέων* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· ἡ ΙΖ' Κυριακὴ πλησιάζει!) *Ὀπτασίαν Παραδείσου* (αὐτὸ δὲν πειράζει· ἂν θέλῃς νὰ φανερώσῃς τὄνομά σου εἰς τὸν ζητοῦντα. εἰμπορεῖς νὰ το κάμῃς, εἴτε γράφουσα αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τετραδίου τῶν Μ. Μυστικῶν, εἴτε – ἂν τῷ ἔστειλες ἤδη,—δι' ἐπιστολῆς, συντομωτότης, τὴν ὁποίαν μοῦ στέλλεις καὶ τὴν διαβιβάζω·) *Δαμαλάκι* (ὁ κ. Φαΐδων σ' εὐχαριστεῖ πολὺ δι' ὅσα γράφει: περὶ τοῦ «Μυστικοῦ») *Δαφνούλαν τῆς Πίνδου* ([Ε], εὖγε! τώρα λοιπὸν ποῦ ἐτελείωσεν ὁ τάπης, νὰ μοῦ γράψεις συχνά· ἢ μήπως ἐτοιμάζεσαι δι' ἄλλο ἐργόχειρον;) *Μυροβόλον Χαραυγὴν* (ἔστειλα ὑπόμνησιν πρὸς τοὺς τέσσαρας, οἱ ὁποῖοι δὲν σοῦ ἀνταπέδωσαν ἀκόμη τετράδιον, καὶ κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἄλλη πρότασις τῶν δὲν θὰ δημοσιευθῇ ἂν δὲν σοῦ στείλουν·) *Κόρην τοῦ Λίθεο*; (ἔστειλα·) *Πύργον τῆς Πέτρας* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλοβα μετὰ τὴν *10 Σεπτεμβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 26 Ὀκτωβρίου

Ὁ χάστης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέσον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φαιλλόνους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

429 **Λεξίγριφος.**

Ἕνα φθόγγον μ' ὑπνικὸν
Μ' ἕνα αἴσθημα ἑνώνει,
Καὶ ἀμέσως ποταμὸν
Τῆς Ἑλλάδος φανερώνει.

Ἐστάλη ὑπ. τοῦ Ρόδου τοῦ Ψαλήρου

430. **Μεταγραμματισμός.**

Δέλτα βγάζεις
Λάμδα βάζεις
Καὶ ἐκεῖνο ποῦ πατεῖς
Ζῶον γίνεται ὑδύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζω-Ζω

431. **Αἴνιγμα**

Δύο γένη σὰν ἑνώσῃς,
Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία
Πῶς φιλόσοφον θὰ κάμῃς
Μὲ μεγάλην εὐκολία.

Ἐσταλη ἀπο τοῦ Τεπεινο Γιασεμί

432. **Ρόμβος**

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον τὰ ἔχει ὁ υἱός.
Τὸ δεύτερόν μου μόριον λολεῖ ἀρνητικῶς.
Τὸ τρίτον παραπόταμος μεγάλου ποταμοῦ
Τὸ τέταρτόν μου πρόξενον θανάτου φοβεροῦ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πυρειοπώλου

433. **Τρίγωνον**

1. — Χρήσιμος εἰς τὴν κόμμωσιν.
2. — Κάτοικος ἀρχαίας πόλεως.
3. — Ἐπίρρημα χρόνου.
4. — Λεπτότερον κλωστῆς.
5. — Γράμμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φαρυαμοράγδου Διός

434. **Μωσαϊκόν**

Πέρνω τοῦ *πιάτου* (τοῦ *ἀδειανοῦ*)
Τοῦ πηρουνιοῦ, τοῦ κουταλιοῦ
Τοῦ μαχαιριοῦ ἐπίσης κάτι τί,
Καὶ σοῦ γεμίζω τὸ πιάτο φαί.

Βασάλη ἀπὸ τὸ Κίτρινο Ντόμινο

435. **Φύρδην Μίγδην**

οκυ τέσι φασίος τμακῆ μετιτδριον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγαλοπρεπους Φύσως

436-437. **Μεταμορφώσεις.**

1. Ὁ *Κόδρος* διὰ 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Πόρος*
2. Ὁ *Ἵππιος* δι' 6 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *πρᾶος*

Ἐστάλη ὑπὸ του Γιοφίμπη

438-442. **Μαγικὸν Γράμμα.**

Τῇ ἀναλλαγῇ **δύο** γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ **δύο συμφώνων**, πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, πᾶσαι ὀνόματα ζώων ἢ πτηνῶν:

ὀξύς, ἀέναος, ἦμαρ, ὡραῖος, αὔξων.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πεπρωμένου

443. **Διπλῆ Ἀκροστιχίς.**

Τάρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν Νηρηΐδα, τὰ δὲ τρίτα Ἐρινύας

1, Ἑκατόγχειρ. 2, Ἐπίθετον. 3, Ὀνομασία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4, Ποταμός. 5, Φυτόν. 6, Πατὴρ συγγραφέως ἀρχαίου. 7, Πτηνὸν ᾠδικόν. 8, Ἐπίρρημα.

Ἐστάλη ὑπο τῆς Ἀσπίδος τῆς Ἀθηνᾶς

444. **Φωνηεντόλιπον.**

τν-ρπ-κ-ν-λκνς-δκ-τν-κπ-χνς

Ἐστάλη υπο τοῦ Πίν-Χό

445. **Γρῖφος.**

1
ια 1902 1 1 α α
— ς 1903 ρ 1 ΑΝ 1 α Θ α S
ὦ! 1904 1 1 α α
1 α

Ἐστάλη υπο τον Πολίκον Ἀσέφος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων του φύλλου 32.

332. Λάδων (λᾶ, Δών.) — 333. Μέγαιρα-Μέγαρα.— 334 Αἷμος-Μάτος.

335. ΗΠΑΡ 336 ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΝ (ρανίς, ΠΕΡΙ ταρσός, ἔτος, μῖσος, Ἶρις, ΑΡΟΝ σῖτος, ὅστις, Νέμεσις.) — ΡΙΝΗ 337 333. 1, Ὅτι ἀμπότεραι ἔχουν ἓξ πόδας. 2, ὁ Αἶνος.— 339-343. Διὰ τοῦ ἵππος): *Ἱππομέδων*, *ἱπποκάμπη*, *ἱπποπόταμος*, *ἱππόδρομος*, *Ἱππόλυτος*. — 344. ΙΡΙΑΡΕΩΣ (κῦΒος, ΜαΡία, Κροῖσος, Ἀρ-Δλη, ΔαΡών, ΠαρθΕνόπη, ΔακΩνία, ΘάΣος.) — 345. Ὤδινεν ὄρος κ' ἔτεκε μῦν. — 346. *Μίσει τὴν οἴησιν* (Μ εἰς η-τὶ-Νῖ εἰς ην.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγωτεραι τῶν 10 πληρονόνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Ἠλλαξα ψευδώνυμον. Εὔχομοι τῷ *Κουκουναρσθρεμμένῳ* καλὴν πρόοδον. — *Ἀστὴρ τοῦ Βέγα*, Βασίλειος Δ Μαυρόπουλος. (Δ, 119)

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν ταχυδρομικῶν δελταρίων. Ἀπάντησις ἀσφαλής.– Nicolas Papaïoannidès δι' Ἀνδρέαν Παπανικολάου, Abou el Sikouk (Egypte) (Δ, 120)

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ἄριστον Γαλλικὸν φροντιστήριον νεανίδων, τὸ ἑτοιμάζον καὶ διὰ δίπλωμα, τῶν δεσποινίδων Μεδουνιο. ὁδὸς Πανεπιστημίου 24 Ἀθῆναι.— *Ἄγκυρα τῆς Σωτηρίας*, *Κυρία Σκορφαλόστρα*. (Δ,121)

Ἱδρύθη ἐν Βάρνῃ πρὸ δύο μηνῶν Σύλλογος «Εὔξεινος», σκοπὸν ἔχων τὴν διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἀπίρων καὶ φιλομούσων παίδων εἰς αὐτήν. Δέχεται ὡς μέλη καὶ συνδρομητρίας. Ζητεῖ δὲ ἀντιπροσώπους πανταχόθεν. Ἀπευθυντέον : Mr Télemaque C. Davidopoulos, Varna (Bulgarie). (Δ, 122)

Ἀναγκασθέντες παραιτούμεθα τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Ἐλπίς».— *Ἄσπρος Ἀράπης*, *Ἄδρα τοῦ Ζαππείου*, *Λαμπρὸς Κιθαρῳδός*. (Δ, 123)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνάσσας Κωνσταντινουπόλεως 1904

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11ον Ἐν Ἀθήναις, 25 Σεπτεμβρίου 1904 Ἔτος 26ον — Ἀριθ. 41

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπιβατῶν, ἦτο ἡ συνάντησις τριῶν ἢ τεσσάρων φαλαινῶν.

Τὰ κήτη ἐκεῖνα δὲν ἐμφανίζονται συχνὰ εἰς τὰ νερὰ τῶν Ἀντιλλῶν. Οἱ φαλαινοθῆραι δὲν θεωροῦν τὰ μέρη ἐκεῖνα κατάλληλα διὰ τὴν ἁλιείαν.

— Τὰς κυνηγοῦν κυρίως εἰς τὸν Εἰρηνικόν, διηγήθη ὁ Οὔλ Μίτζ, εἴτε εἰς τὰ βόρεια μέρη, εἰς τοὺς εὐρυτάτους κόλπους τῆς ἀγγλικῆς Κολομβίας, ὅπου γεννοῦν τὰ μικρά των, εἴτε πρὸς νότον, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Νέας Ζηλανδίας.

— Ἐκυνηγήσατε καὶ σεῖς φαλαίνας; . . .

— Μάλιστα, ἕνα καλοκαῖρι, ὅταν ἤμουν μὲ τὸ πλοῖον «Βράγγελ», κοντὰ στὰς Κουρίλας νήσους καὶ εἰς τὴν Ὀχοτσκιὴν θάλασσαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ἐφωδιασμένος μὲ φαλαινίδας, σχοινιά, καμάκια καὶ καμακιστάς. Τὰ ψάρευμά των ἔχει πολλοὺς κινδύνους, ὅταν ἡ φάλαινα παρασύρῃ πολὺ μακρὰν τὴν φαλαινίδα, καὶ πολλὰ εἶνε τὰ θύματα τῆς φαλαινοθηρίας.

—Εἶνε ὅμως πολλὰ καὶ τὰ κέρδη της... εἶπεν ὁ Νὶλς Χάρμπε.

— Καὶ ναί, καὶ ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Οὔλ Μίτζ. Χρειάζεται τέχνη, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον χρειάζεται τύχη, καὶ πολλάκις συμβαίνει νὰ τελειώσῃ ἡ ἐποχὴ χωρὶς νὰ πιάσῃ ὁ φαλαινοθήρας οὔτε μίαν φάλαιναν!

Αἱ φάλαιναι, τὰς ὁποίας εἶδαν ἀπὸ τὸν «Γοργόν», ἐπετοῦσαν ὑψηλὰ τὸν ἀφρόν των, τοὐλάχιστον εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τας πλησιάσουν, ἔστω καὶ ἂν ἄνοιγαν ὅλα τὰ πανιά. Ἔτρεχαν ἐκεῖναι τόσον γρήγορα, ὥστε δύςκολον καὶ φαλαινὶς ἀκόμη νὰ τας φθάσῃ μὲ τὰ κουπιά.

Ὅσον κατέβαινεν ὁ ἥλιος πρὸς τὴν δύσιν, βαθμηδὸν ἐκόπαζεν ὁ ἄνεμος.

Τὰ σύννεφα τῆς δύσεως, πυκνὰ καὶ πελιδνόχρωμα, ἐστέκοντο ἀκίνητα. Ἂν ἔπιανεν ἄνεμος ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος, θὰ ἤρχετο μὲ καταιγίδα, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐβαστοῦσε πολλὴν ὥραν. Εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος εἶχαν σωρευθῇ πυκνοὶ ἀτμοὶ ἕως τὸ ζενίθ, καὶ ἡ νύκτα ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἦτο θιοσκότεινη.

Ὑπῆρχε μάλιστα φόβος μήπως ὁ οὐρανὸς φωταγωγηθῇ μὲ ἀστραπὰς καὶ ἀντηχήσῃ ἀπὸ βροντὰς καὶ κεραυνούς. Ἡ ζέστη ἦτο πολὺ δυνατή, ἡ ἀτμοσφαῖρα βαρεῖα καὶ γεμάτη ἀπὸ ἠλεκτρισμόν.

Τὴν ὥραν ποὺ ἦσαν στὸ νερὸ αἱ συρτές, ὁ Χάρρης Μάρκελ ἠναγκάσθη νὰ καθιερέσῃ μίαν λέμβον, διότι μερικὰ ἀπὸ τὰ ψάρια ποὺ ἔπιασαν ἦσαν τόσον μεγάλα, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τ' ἀνεβάσουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πλοῖον.

Ἐπειδὴ ἔμεινεν ἡσυχη ἡ θάλασσα, δὲν ἀνεκοιμάσθη ἡ λέμβος ἐκείνη εἰς τὰ καπόνια της. Ἴσως εἶχε κάποιον λόγον ὁ Χάρρης Μάρκελ, διὰ νὰ τὴν ρυμουλκῇ εἰς τὴν πρύμνην . . .

Ὁ «Γοργὸς» ἔφερεν ὅλην τὴν ἱστιοφορίαν του, διὰ νὰ ὠφεληθῇ καὶ ἀπὸ τὰς τελευταίας ριπὰς τοῦ ἀνέμου. Δι' αὐτὸ ὁ Οὔλ Μίτζ ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἔπαιρνε τὴν *βόλταν* πρὸς τὰ βορειανατολικὰ μόλις ἐδυνάμονεν ὁ ἄνεμος. Εἰς μάτην ὅμως εἶχεν ἀναμείνῃ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ δοθῇ τὸ παράγγελμα τῆς ἀναστροφῆς, καὶ δὲν κατώρθονε νὰ ἐννοήσῃ τί σκοποὺς εἶνεν ὁ Χάρρης Μάρκελ.

Ὁ ἥλιος ἐξηφανίσθη ὄπισθεν τῶν μεγάλων νεφῶν, τῶν ὁποίων τὸ παχὺ στρῶμα ἔκρυψε τὰς τελευταίας του ἀ-

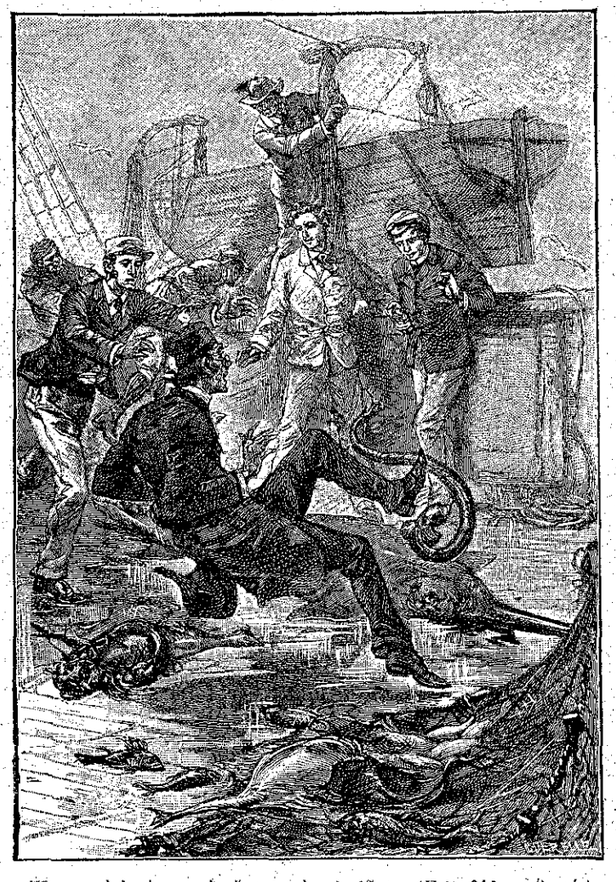

«Ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσις τὸν ἔστειλε νὰ κυλισθῇ...» (Σελ. 318, στήλ. α'.)